ஜனோபகாரி.

கல்வி, வியவசாயம், வியாபாரம், கைத்தொழில் ஆகிய இவைகளைக்குறித்த பல விஷயங்கள்
அடங்கிய ஓர் தமிழ் மாதாந்தப் பத்திரிகை.

JANOPAKARI.

A HIGH CLASS ILLUSTRATED TAMIL MONTHLY REVIEW DEVOTED MAINLY TO SOCIAL, LITERARY, EDUCATIONAL, ECONOMIC AND OTEHR TOPICS OF INTEREST.

புஸ்தகம் 2

நள ௵ தை ௴ முதல் பிங்கள ௵ மார்கழி ௴ வரை.

Vol. II

January - December 1917.

ஜனோபகாரி ஆபீஸ், வேலூர்.

1917

THE JANOPAKARI OFFICE,

VELLORE.

உள்நாடுகளுக்கு வருஷ சந்தா ரூ. 3—0—0

வெளிநாடுகளுக்கு வருஷ சந்தா ரூ. 4—8—0

CONTENTS.

பொருளடக்கம்.

வியாசங்கள்.	வியாசமேழுதியவர்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
தாமஸ் எடிஸன் ...	என். ஆர். கேதாரி ராவ் பி. ஏ. (ஆனர்ஸ்) ...	3
மிளகாய் பயிர்செய்தல் ...	கி. பி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார் ...	1
போகி பண்டிகை ...	௸ ...	9
துருவன் ...	பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ...	14
லீலாதேவி ...	ஸ்ரீமதி பாலசுந்தரிதேவி ...	5, 36, 80, 114, 140
நீதிமொழிகள் ...	ஓர் பண்டிதர் ...	11, 51, 71, 137, 164, 232, 264
தகரமும், துத்தநாகமும் ...	கி. பி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார் ...	35
கர்ணபாரம் ...	இ. ஆர். கிருஷ்ணமாச்சாரியர் ...	43
விபீஷணனடைக்கலம் ...	பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ...	49, 76
கிண்டர்கார்டன் அல்லது விளையாட்டுப்பள்ளிக்கூடம் ...	கி. பி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார் ...	65
அறையணிநல்லூர்ச் சாஸனம் ...	"ஆராய்ச்சி செய்வோன்" ...	69
இராஜவிசுவாஸ வாழ்த்து ...	எம். வி. சபாபதி முதலியார் ...	85
பழக்கப்பட்ட மிருகங்கள் ...	கே. எம். நரசிம்மாச்சாரியர் ...	97
வியவசாயம் ...	எம். எம். நாராயணசாமி ஐயர் ...	101
கனம்திவான்பஹதூர் பி. இராஜகோபாலாசாரியர் அவர்கள் ஸி. ஐ. இ. ...	எம். வி. ஆனையப்ப முதலியார் ...	108
விஜயநகரம் ...	கி. பி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார் ...	110
நூல்களைப் படித்தல் ...	பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ...	129
கூட்டுறவும், வியவசாயமும் ...	பூ. சின்னசாமி ஐயர் ...	147, 161, 200
கிருஷ்ணதேவராயன் ...	கி. பி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார் ...	150, 295
கோபமும், அதனாலாகிய தீமைகளும் ...	"ஜனவினோதினி" ...	154, 174
தமிழ் நூல்களும் அவற்றின் படிப்பும் ...	பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ...	169
ஹம்மீர்சிங் ...	கி. பி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார் ...	196, 225
தமிழ் வசனநடை ...	பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ...	204, 243
இந்திய சங்கீதத்தினது பெருமை ...	எஸ். வி. நடராஜன் ...	221

பொருளடக்கம்.

வியாசங்கள்.	வியாசமெழுதியவர்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
மீனு ...	கி. பி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார் ...	236
இந்தியர்களும், ரெயில்வே உத்தியோகங்களும் ...	என். ஆர். கேதாரி ராவ் பி. ஏ. (ஆனர்ஸ்) ...	258
மார்க்கண்டேயர் ...	பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ...	261
திருமலைராயன் ...	சி. கு. நாராயணசாமி முதலியார் ...	270
நவராத்திரி ...	கி. பி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார் ...	273
இராப்பள்ளிக்கூடங்கள் ...	பி. எஸ். நடேச ஐயர் பி. ஏ. ...	276
மனிதனின் சில தீயகுணங்கள் ...	பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ...	299
சோம்பல் வியாதி ...	டாக்டர். எஸ். சந்திரசேகர் ...	302
குகப்பெருமாள் ...	பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ...	304, 332
எதிரொலியின் சாபம் ...	கி. பி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார் ...	323
அசுசிகள் ...	பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ...	328
இந்தியக் கைத்தொழில் கான்பரென்ஸ்	...	20
இந்தியாவில் வித்தியா விஷயமாய்ச் செய்யவேண்டிய சீர்திருத்தங்கள்	...	33
இந்தியாவில் குங்கிலியத்தொழில்	...	68
மைசூரின் பொருளாதார நிலைமை	...	104
குழந்தைகளைப் போஷிப்பது	...	105
காலராவும், அதைத் தடுக்கும் முறைகளும்	...	106
டியூபர்குலாஸிஸ் என்னும் க்ஷயரோகத்தைப்பற்றிய விஷயங்கள்	...	132
இந்திய ஸ்திரீகளின் லக்ஷியங்கள்	...	134
டென்மார்க்கில் ஐக்கிய முயற்சி	...	136
குடிக்கும் தண்ணீர்	...	146
தொற்று வியாதிகளைத் தடுப்பதற்கான முறைகள்	...	163
மைசூரில் சந்தனக்கட்டைத் தொழில்	...	167
டாக்டர் தாதாபாய் நௌரோஜி	...	168
கிராம சுகாதாரம்	...	171
சென்னையில் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி	...	173
நமது தேசபாஷைகளின் தற்காலத்திய நிலைமை	...	189
கால்நடைகளை ஊர்மந்தையுடன் மேயவிடுவதன் கெடுதிகள்	...	191
நமது ஸ்திரீகளின் கல்வி	...	192
மிஸ்டர். வி. பி. மாதவராவ் ஸி. ஐ. இ.	...	207
மரவள்ளிக்கிழங்கு பயிர்செய்தல்	...	223
கால்நடைகளை வளர்த்தல்	...	231
இந்தியாவின் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி	...	253
தொழு எருவைச் சேர்க்கும் வழிகள்	...	256
சவுக்குப் பயிர்செய்தல்	...	268

பொருளடக்கம்.

வியாசங்கள்.	பக்கம்.
முருங்கை ...	275
வியவசாயக்கல்வி ...	278
வேடிக்கையான விஷயங்கள் ...	280
ஜப்பானில் சுரங்கத்தொழிலின் அபிவிருத்தி ...	291
வியாதிப்பட்ட கால்நடைகளைப் போஷித்தல் ...	293
பப்பாளிமரம் பயிர்செய்தல் ...	301
ஈக்களைப்பற்றிய சில விஷயங்கள் ...	310
ஏழைகள் குடியிருப்பதற்கு வீடுகளை நிர்மாணித்தல் ...	321
ஆமணக்குப் பயிர்செய்தல் ...	330
பயிர்களை நாசமாக்கும் பூச்சிகள் ...	339
பத்திரிகை ஆராய்ச்சி	23, 53, 86, 120, 157, 179, 215, 249, 286, 315, 346
பொருளாதாரக் குறிப்புக்கள்	25, 55
பொதுக் குறிப்புக்கள்	31, 61
நாநாவித சங்கதிகள்	32, 63, 94, 160, 187, 219, 252, 318
புஸ்தக விமர்சனம்	89, 123, 160, 220, 252, 290, 319, 350
குறிப்புக்கள்	92, 126, 159, 183, 218, 251, 289, 317, 348
ஓர் கடிதம்	96
ஸ்திரீகள் பகுதி	175, 209, 245, 281, 311, 342
சிறுவர் பகுதி	177, 212, 246, 283, 313, 343

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
No. 12 FEB 1918
MADRAS

H. E. Lord Chelmsford.

எச். இ. செம்ஸ்போர்டு பிரபு.

ஜனோபகாரி.

(JANOPAKARI)

"உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலாதார்."—திருக்குறள்.

புத்தகம் 2. Vol. II. | நள௵ தை௴ JANUARY, 1917. | சஞ்சிகை 1. No. 1.

Cultivation of Chillies.

By Mr. K. P. Seshadri Ayangar,
Author of Saroja, Nalinakshi etc, etc.

மிளகாய் பயிரிடுதல்.

இச்சென்னை ராச்சியத்தில் ஜனங்கள் தங்கள் போசனோபயோகார்த்தம் விருத்தி செய்யும்படியான தோட்டப்பயிர்களில் மிளகாய்ப்பயிர் மிகவும் முக்கியமானது. இந்த ராஜதானியில் சுமார் மூன்றுலக்ஷம் ஏக்கராக்களுக்குக் குறைவில்லாமல் மிளகாய் பயிரிடப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது.

எத்தனை விதம்?

மிளகாய்கள் அநேகவிதமானவை. அவைகளில் முக்கியமானவை இரண்டு : ஒன்று நீளமானது; மற்றொன்று குட்டையானது. குட்டை மிளகாய் சாதாரணமாகப் பச்சையாகவே உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. நீள மிளகாய் செடிகளிலேயே பழுக்கவிடப்பட்டு உலர்ந்தபிறகு கடைகளில் விற்கப்படுகிறது. நீளவகையிலேயே இரண்டு தினுசுகள் இருக்கின்றன : ஒன்று மெல்லிய தோலுடனும், மற்றொன்று தடித்த தோலுடனும் ஆக இரண்டு விதங்கள் இருக்கின்றன. தடித்த தோலுள்ள மிளகாய் காரக்குறைவானது என்று கருதப்படுகிறது. இவைகள் தவிர, மற்றொரு தினுசு இருக்கிறது. அது மிகவும் சிறியது. அதை அதிகமாகப் பயிரிடுவதில்லை. அதை பம்பாய் ராச்சியத்தில் "லாவன்ஜீ" என்பார்கள். அது மிகவும் காரமுள்ளது. மற்றொரு விதமான "குடைமிளகாய்" என்பது சர்வசாதாரணமாகத் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. அது எல்லாவற்றினும் காரம் மட்டாக இருக்கிறது. ஜனங்கள் அதை வெகுவாகக் காய்கறிகளைப்போல உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். முன்சொன்ன மிளகாய் வகைகளெல்லாம் வீசை மணங்காக விற்கப்பட்டுவர, இந்தக் குடைமிளகாய் மாத்திரம் ஆயிரத்திற்கு இவ்வளவு என்று எண்வகையாக விற்கப்படுகிறது.

நாற்றுநட ஏற்ற நிலம் எது ?

மிளகாய்ச்செடி நாற்றுவிடப்பட்டு, பிறகு நடப்படுகிறது. நாற்றுவிடுவதற்கு ஏற்ற நிலம் மேட்டுப்பூமியாக இருக்கவேண்டும். அந்த நிலம் நன்றாகக் கொத்தியும் சமப்படுத்தியும் பாத்திகளாகப் பகுத்தும் இருக்கவேண்டும். சாதாரணமாக அந்தப் பாத்திகள் 6-அடி நீளமும், 3-அடி அகலமும் உடையனவாக இருக்கவேண்டும்.

ஒவ்வொரு பாத்தியிலும் ஒவ்வொரு கூடை குப்பை யெருவையும், ஒவ்வொரு கூடை சாம்பலையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்துப் போடுகிறார்கள்.

விதைகள் விதைக்கும் விதம்.

ஒன்று அல்லது ஒன்றரை ராத்தல் எடையுள்ள விதைகளின் நாற்றுக்கள் ஒரு ஏசர் நிலத்தில் நடுவதற்குப் போதுமானவை. ஒரு ராத்தல் எடையில் 80,280-விதைகள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. விதைகளை நன்றாக நிலம் முழுதும் பரவும்படி விதைத்து, புழுதியில் அவைகளை மறையும்படி செய்து, பாத்திகளைப் பிறகு பதுக்கவேண்டும். காலை மாலை இரண்டு வேளைகளிலும், விதைக்கப்பட்ட பாத்திகளெல்லாம் வைக்கோற்கூளத்தினால் சாதாரணமாக மூடப்படுகின்றன. பாத்திகளிலுள்ள ஈரமும் முளைகளும் சூரிய வெப்பத்தினால் தகிக்கப்படாதிருப்பதற்காக அந்தமாதிரி மூடிவைக்கவேண்டியது அவசியம்.

நாற்று நடப்படும் விதம்.

நாற்றுக்கள் நடப்படவேண்டிய நிலத்தை ஆழமாகவும், கட்டி உருண்டை இல்லாமல் நன்றாகப் புழுதி கிளம்பும்படியாகவும் அநேக சால்கள் உழுதிருக்கவேண்டும். புன்செய் நிலத்தில் மிளகாய் நாற்றை நடும் சமயத்தில், ஒருகை நன்றாக மட்கின எருவை அடியில் வைத்து, அதன்மேல் நாற்றை நடவேண்டும். நன்செய் நிலத்தில் நடும் மிளகாய்ப் பயிருக்கு எருவு புழுதியிலேயே கலந்துவிடவேண்டும். நிலத்தை உழுவதற்கு முன்னமேயே எருவை அதில் கொட்டவேண்டும். அப்படிச் செய்வதுதான் சிறந்தது; ஏனெனில், உழும்போது நிலம்முழுவதற்கும் எருவு பரவுகிறதல்லாமலும், புழுதியிலும் கலந்துகொள்ளுகிறது. ஒவ்வொரு ஏகருக்கும் 20-வண்டி குப்பை எருவாவது, அல்லது 20-வண்டி நகர் எருவாவதுகொட்டவேண்டும். நன்செய்நிலத்தில் பயிரிடுவதற்குப் பாத்திகளாகவாவது, அல்லது வெற்றிலைக்கிடங்கு மாதிரியாகவாவது ஏற்படுத்தினால்தான் நீர் பாய்ச்சுவதுமிகவும் சுலபமாகவிருக்கும். நாற்றுக்களெல்லாம், விதைத்த 4 வாரமுதல் 6 வாரத்திற்குள் நடுவதற்குத் தகுந்த பக்குவத்தை அடைகின்றன. அவைகள் அப்பொழுது, 6 அங்குலமுதல் 8 அங்குலம்வரையில் நீளமுள்ளவையாக இருக்கும். நாற்று நடவுக்கு ஒரு மந்தாரமான நாளாவது, அல்லது குளிர்ந்தநேரமான சாயங்காலமாவது ஏற்றசமயமாகும்.

ஒரு அடிமுதல் மூன்றடிவரையில் இடம் விட்டுவிட்டு ஒவ்வொரு நாற்றாக நடவேண்டும். அப்படி இடம் விடுவது, நிலத்தையும் எருவையும் பொறுத்தது. நன்செய் நிலத்தில் நீர்பாய்ச்சிப் பயிரிடவேண்டுமானால், பாத்திகளைக் காட்டிலும் கிடங்குகளே சிலாக்கியமானவை. நாற்றுக்களெல்லாம் அந்தக்கிடங்குகளின் வரம்புகளுக்குப் பக்கங்களில் நடப்படவேண்டும். நடவு நட்ட பிற்பாடு களைபிடுங்கவேண்டும். புழுதியை இளகும்படி செய்ய எருப்போடவேண்டும். மழை அடிக்கடி பெய்துகொண்டிருந்தால், புன்செய்ப் பயிர்களுக்கு நீர் பாய்ச்சுவது அனாவசியம். நன்செய்ப்பயிருக்குக் குப்பையெருவையாவது, அல்லது கடலைப் பிண்ணாக்கையாவது, பூ அதிகமாக எடுப்பதற்காகப் போடவேண்டும். எவ்வளவு அதிகமாகப் பூவெடுக்கின்றதோ, அவ்வளவு அதிகமாகப் பலன் கிடைக்கும். நீர் கிரமமாகப் பாய்ச்சவேண்டும்: வாரத்திற்கு ஒரு முறையாவது, அல்லது 10-நாளைக்கு ஒருமுறையாவது பாய்ச்சவேண்டும். தென்னாற்காடு, சித்தூர், சேலம் முதலிய ஜில்லாக்களில் நீர் பாய்ச்சும் முறை அடிக்கடி வரும்.

பலன்தரும் சமயம்.

நாற்றுநட்ட மூன்றுமாதமானபிறகு மிளகாய் பறிப்பதற்குப் பக்குவதசையை அடைந்திருக்கும். புன்செய்நிலங்களில் பயிர்செய்த செடிகள் ஐந்துமுறை காய்கள்கொடுக்கும். நன்செய் நிலத்தில் அதைவிட அதிகமான தடவை காய்கள் பறிக்கலாம். இந்த மிளகாய்ச் செடிக்கு

ஒரு வியாதி உண்டு. அந்த வியாதிகண்ட செடிகளின் இலைகள் சுருண்டுவிடும். இதற்குப் பரிகாரம் என்னவென்றால், நீர் பாய்ச்சாமலிருப்பதுடன், நன்றாகக்காயவிட்டுவிடுதலேயாம். பிறகு நீர் பாய்ச்சினால், நன்றாகத் தளிர்க்கும்.

சேலவின் மதிப்பு.

பம்பாய் வியவசாய டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து 1914-ம் வருஷம் வெளிவந்த 7-இலக்கமிட்ட சிறு புத்தகத்தில் மிளகாய்ப்பயிரிடுவதற்குச் செலவாகும் தொகையை மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்: புன்செய் நிலத்திற்கு 40-ரூபாய் செல்லுமென்றும், நன்செய் நிலத்திற்கு 75-ரூபாய் முதல் 175-ரூபாய் வரையில் செல்லுமென்றும் மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தமதிப்பு நமது ஜில்லாக்களுக்கு அதிகம்தான். இந்த மதிப்பில் 100-க்கு 30-வீதம் குறைத்துப் பார்ப்பதுதான் இந்த ஜில்லாக்களில் மிளகாய்ப் பயிர்செய்வதற்குத் தகுந்த மதிப்பாகும். 2,000 முதல் 2,500 ராத்தல் வரை நன்செய் நிலத்தில் மிளகாய் எடுக்கலாம். ஆனால், புன்செய் நிலத்தில் இதிலும் பாதிதான் எடுக்கலாம். பட்டணம்படியில் மிளகாயை அளந்து பார்த்தால், ஒருபடி மிளகாய் 7-பலம் மிளகாய்க்குச் சமானமென அறியலாம்.

சே. பி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார்.

Thomas Edison

By Mr. N. R. Kedari Rao B. A., (Hons.)

தாமஸ் எடிஸன்.

இலெக்டிரிஸிடிவிஷயத்தில் பலவிதமான நூதன இயந்திரங்களைக் கண்டுபிடித்து அவைகளால் உலகமுழுவதும் புகழ்படைத்த 'எடிஸன்' என்பவரைப்பற்றிச் சில விநோதமான வர்த்தமானங்கள் தெரியவருகின்றன.

அவர் ஏதோ ஒரு பெரியமர்மத்தைப்பற்றி யோசித்துக்கொண்டிருந்தால், அவருக்குக் காலை மாலை, பகல் இரவு முதலிய வேளை ஒன்றும் தெரியாது. பெரும்பாலும் ஜனங்களெல்லாரும் சூரியோதயத்தில் எழுந்திருப்பதும், சூரியன் தலைக்குமேல் வரும்போது புசிப்பதும், சூரியாஸ்தமனகாலத்தில் வேலைவிட்டொழிந்து வெளியே உலாவிக்களைதீர்ப்பதும், மறுபடி இரவில் சிறிது நேரம் தம்வேலைகளைப் பார்த்துவிட்டுத் தூங்குவதும், இம்மாதிரியாகத் தங்கள் வாழ்நாட்களைக் கழித்துவருகின்றனர். எடிஸனுக்கோ, சூரியோதயமும், சூரியாஸ்தமனமும் ஒன்றும் லக்ஷியமேயில்லை. சிலநாட்களில் சூரியன் உதயமேயாகாமலிருந்தாலும், அவரது வேலைக்கு ஒரு விதத்தடையும் வராது. அவர் சாதாரணமாய்ப் பகலிலும் இரவிலும் வித்தியாஸமில்லாமல் தம் யோசனையைச் செய்துகொண்டேயிருக்கிறார். நாமெல்லோரும் குறைந்த பட்சம் ஏழுமணிநேரமாவது எட்டுமணிநேரமாவது தூங்குகிறோம். எடிஸனோ, ஐந்துமணிநேரம்தான் தூங்குவார். இதுவும் வேலையில்லாத சமயத்தில்தான். ஏதாவது அவசியமான காரியத்தைச் செய்யவேண்டியிருந்தால் அவ்வளவு கூடத் தூங்குவதில்லை.

ஆதலால், எடிஸன் தமக்கு இப்பொழுது வயது எழுபதுஆனாலும், ஒருமனிதன் நூற்றைம்பது வருடகாலத்தில் எவ்வளவு ஞானம் சம்பாதிப்பானோ அதைப்பார்க்கிலும் அதிகமாக ஞானம்சம்பாதித்து உலகத்துக்கு உதவி புரிந்திருக்கிறார்.

யாராவது ஒருவர் எடிஸனிடம் போய் "இது எப்படி உனக்குச் சாத்தியமாயிருக்கிறது?" என்று கேட்டால், "நாம் எப்படிப் பழக்கம்

செய்கிறோமோ அவ்வாறே நமது தேகமும் சொன்னபடி கேட்கிறது'' என்று சொல்லுவார்.

இவ்வளவுசரியாய் வேலைசெய்துவருவதற்கு எடிஸன் சில தேகாரோக்கியத்துக்குரிய நியம முறைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

முதலாவது: மதுபானம் முதலியவை மிகவும் கெட்டவையாதலால், அவற்றை எவரும் நன்கு விலக்கவேண்டும். இரண்டாவது: இரவில் கண்விழிப்பதற்காகக் காபிசாப்பிட்டால் அதில் வேண்டியவளவு உஷ்ணமான பால்சேர்த்துச் சாப்பிடவேண்டும். மூன்றாவது: மிதமிஞ்சி நாம் உணவை உட்கொள்ளக்கூடாது. நமக்கு எவ்வளவு ஜீரணமாகுமோ அவ்வளவே போதுமானது. ஒருகவளம் குறைந்தாவது இருக்கலாமேதவிர, அதிகமாயிருக்கலாகாது. நான்காவது: நாம் எப்பொழுதும் பரிசுத்தமான காற்றை உட்கொள்ள வேண்டும். நாம் இருக்கும் வீடுகளிலும் அறைகளிலும் வெளிச்சம் நன்றாய்ப் பரவும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அதாவது: அதிகமாகக் கண்கூசும்படியான சூரிய வெளிச்சமும், இருக்கலாகாது; இருட்டாகவும் இருக்கக்கூடாது. மிதமாய் நமது கண்களுக்கு எவ்வளவுவெளிச்சம் இருந்தால் நாம் கஷ்டமில்லாமல் சிறிய வஸ்துக்களையும் பார்க்கக்கூடுமோ அவ்வளவுவெளிச்சம் இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது: நாம் தூங்கப்போகும்போது, ஒருவிதக்கவலையு மில்லாமல் படுக்குமிடமடைந்து நன்றாய்ப் படுத்துறங்க வேண்டும். நாள்முழுவதும் நமக்கு மனக்கவலையிருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. ஒரு நிமிஷங்கூடக் கவலையில்லாமலிருப்பது அபூர்வம். ஆகையால், நாம் தூங்கும் சமயத்திலாவது கவலையற்றுச் சுயேச்சையாய்த்தூங்கவேண்டும். சிலர்க்குப் படுக்கையில் படுத்தும் அரைமணி நேரம்வரையில் தூக்கம்வராமலிருக்கும்; ஏனென்றால், அவர்கள் தூங்கும்பொழுதும் கவலையை விட்டுவிடுகிறதில்லை. எடிஸனோ, படுக்கையில் படுத்து அரைநிமிஷத்துக்குள் தூங்கிவிடுவார்.

இவைகளெல்லாவற்றைப்பார்க்கிலும் முக்கியமானது எதுவென்றால், நாம் செய்யும் வேலையானது, அதாவது நாம்சீவனார்த்தமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் தொழிலானது நமக்குச் சந்தோஷத்தைத் தரத்தக்கதாயிருக்கவேண்டும். நாம் யோசிக்கும் விஷயமும், நாம் செய்யும் காரியமும் நமக்குப் பூர்ணமான மனமகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட காரியத்தை இன்னும்செய்யவேண்டும், இன்னும் செய்யவேண்டும் என்ற ஆசை மேன்மேலும் கிளம்பவேண்டும்.

எடிஸன் காரியத்தில் பூர்ணமாய்க் கவனத்தைச் செலுத்துகிறார்; கவனிப்பதல்லாமலும், அதற்காகத் தம் உயிரையே கொடுத்துவிடவும் சித்தமாயிருக்கிறார்.

அளவற்ற இவரது சக்தியைக் கண்டு ஆச்சரியமுற்று, இவரிடம் இந்த மர்மங்களைக் கற்பதற்காகப் பலசிஷர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். "பூவோடுகூடிய நாரும் மணம்பெறும்" என்பது போல, அவருடைய சகவாசத்தினால் அவர்களும் முழுமனதுடன் தங்கள் வேலையைக் கவனிப்பாய்ப் பார்த்துவருகின்றனர். அவர்களும் இவரைப்போல் அவசியமான காலத்தில் நாள் முழுதும் தூங்காமலிருப்பதால், அவர்களுக்குத் 'தூக்கமற்ற கோஷ்டி' என்ற பெயர் இடப்பட்டிருக்கின்றது.

ஏதாவது ஒருபெரிய விஷயத்தைப்பற்றி யோசிக்கும் சமயத்தில் சின்ன சமாசாரங்கள் இவருக்குத் தோன்றினால், எடிஸன் தம் சிஷர்களைக் கூப்பிட்டு, ஒவ்வொருவரிடமும் ஒவ்வொருபிரஸ்தாபம் செய்வார்; செய்தவுடனே, அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் தத்தம்வேலையைச் சரிவரப்பார்த்துப் பகலில் பசிதாகம்பாராமலும், இரவில் கண்கொட்டாமலும் வேலைசெய்து, அவர் சொன்ன விஷயத்தை முடித்துத் தம் அபிப்பிராயத்தை அவரிடம் சொல்லித்தான் மறுவேலை பார்ப்பார்கள்.

இப்படி களைப்பு என்பதே தெரியாமல் உழைப்பவராதலால், பதினைந்து நிமிஷம் வேலையில்லாமலிருந்தாலும், அவர் கீழே படுத்துக்கொண்டு தூங்கிவிடுவார். பலநாள்வரையில் தாம் போட்டிருந்த சொக்காயைச் சுழற்றித் தலையணையாய் வைத்திருந்தார். இப்பொழுது ஒருவர் அவருக்கு ஒரு தலையணை கொடுத்திருக்கிறார். அதை இப்பொழுது உபயோகிக்கிறார் அதுவும் சொக்காய் சுழற்றுவதற்குக் காலதாமதமாகின்றதே என்ற காரணத்தினாலேயே தவிர வேறன்று. இது என்ன ஆச்சரியம்! பாருங்கள்!!

தம் யோசனைகளில் பலவும் நிறைவேறாமற் போனாலும், அவர் அதைரியப்படுவதில்லை. ஒரு தரத்துக்குப் பத்துதரமாய்ப்பார்ப்பார். அதற்கு உதாரணமாக, ஒருசமயம் இரண்டுநாள் முழுவதும் தூக்கமென்பதேயில்லாமல் இராப்பகலாய் வேலைசெய்தும், தம் மனோபீஷ்டம் நிறைவேறவில்லை; தம் யோசனை தப்பாய்ப்போய்விட்டது என்று தெரியவந்தது. அருகேயிருந்த சிநேகிதரொருவர் "ஐயோ பாவம்! நாம் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வீணாய்ப் போய்விட்டதே!" என்று பரிதபித்தார்.

அதற்குஅவர் "யோசனையில்லாமல் பேசாதேயும். நான் இந்தவிஷயத்தில் தவறிப்போனாலும் வேறு பல நவீனவர்த்தமானங்களைக் கற்றிருக்கிறேன். ஆதலால், இது வீண்காலமன்று; இப்பொழுதில்லாவிடினும் மற்றொருசமயத்தில் இது எனக்குப் பிரயோஜனகரமாயிருக்கும்" என்று சமாதானம்சொன்னார். இது என்ன பொறுமை! என்ன பொறுமை!!

இந்தியாவில் எடிஸனைப்போல் பொறுமையாய் வேலைசெய்பவர் ஜே. ஸி. போஸ் என்பவரே. இவர் தாவரசாஸ்திரத்திலும் இன்னும் அதற்குச் சம்பந்தமான சாஸ்திரங்களிலும் இவ்வுலகத்துக்கு இதுவரையிலும் தெரிந்திராத சமாசாரங்கள் பலவற்றைக் கண்டுபிடித்து, ஐரோப்பா அமெரிக்கா முதலிய மேல்நாடுகளெல்லாவற்றிற்கும் போய், அந்தந்தச் சாஸ்திரங்களில் மேதாவிகள் யார்யாரோ அவர்களின் முன்பாகவே ரூஜுப்படுத்தி, அழியாப்புகழைப் பெற்றிருக்கின்றார்.

இப்பூவுலகில் இருக்கும் மானிடர்களின் தொகை அநேகம்கோடியாக உள்ளது. ஆயினும், புத்தியிலும், குணசீலத்திலும் மேன்மையுற்றவர் மிகச்சிலரே என்பது நன்கு விளங்கும். அவர்களிலும் அதிகமேன்மையுள்ளவர் எடிஸன், போஸ் முதலியவர்களே.

இனி நமது ஜனனபூமியாகிய இந்தியாவில் அவதரிக்கும் புருஷர்களிற் பலரும் இவரது விருத்தாந்தங்களை நன்றாக உணர்ந்து, இவர்களைப்போல் புத்திக்கூர்மையிலும், ஞானசம்பாதிக்கவேண்டும் என்ற ஆசையிலும் சிறந்து விளங்குவாராக!

என். ஆர். கேதாரிராவ்.

Leela Devi.

BY SRIMATHI BALASUNDARI DEVI.

லீலாதேவி.

முதல் அத்தியாயம்.

கல்கத்தாநகரத்துக்குப் பத்துமைல்தூரத்தில் விஜயநகரம் என்னும் ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. பெயர் இவ்வளவுசிறப்பாய் இருக்கிறபடியால், ஊர் எவ்வளவுபெரியதாய் இருக்குமோ என்று இதைப் படிக்கிறவர்களுக்குத் தோற்றக்கூடுமானாலும், விஜயநகரம் மிகவும் சிறிய ஊரே. பத்துப் பன்னிரண்டு பிராமணர்அகங்களும்,

ஒன்பதுபத்து வேளாளர்வீடுகளும், மற்ற எல்லா ஜாதியார்களின் வீடுகளும் கணக்கிட்டுப்பார்த்தால், முப்பதுவீடுகளிருந்தால் அதிகம். கிராமம் எவ்வளவுசிறியதானாலும், பார்ப்பதற்குச் சுத்தமாயிருக்கும். வீடுகள் மாடிவீடுகளே தவிர கிட்டோடுவீடுகளல்ல. அந்த மாடிவீடுகளுக்குள் அழகான உயர்ந்த மாளிகைகளும் சில இருந்தன. ஊரிலுள்ள குடித்தனக்காரர்களெல்லாரும் பணக்காரர்களாகவே இருந்தாலும், அவர்களுக்குள் லோகநாதன் என்பவனுக்கு மாத்திரம் லக்ஷ்மீகடாக்ஷம் உண்டாகவில்லை. அவன் ஓர் உயர்ந்த வேளாளர்குலத்திற் பிறந்தவன். அவனுடைய நிலைமை பார்ப்பவர்களுக்கு மிகவும் பரிதாபமாயிருந்தது. பூஸ்திதியிலிருந்து வரும் ஆதாயங்களையெல்லாம் கணக்குப்போட்டுப்பார்த்தால், வருஷத்துக்கு முப்பது ரூபாய்க்குவிட அதிகம் இராது. ஆனாலும், லோகநாதன் அவ்வளவு தரித்திரதசையிலும் சுகமாகவே இருந்தான். ஏனென்றால், அவன் தனக்கு ஏற்பட்டிருந்த நிலைமையிலேயே திருப்தியடைந்து, கடவுள் இவ்வளவாகிலும் கொடுத்திருக்கிறாரே; இதுவே போதுமென்று சந்துஷ்டியோடிருந்தான். அதைவிட அதிகமாகச் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையும் அவனுக்கு உண்டாகவில்லை. அந்தஆசை இருந்தால்தானே ஸம்ஸாரியாகிய அவன் எப்பொழுதும் தீராதமனோவியாகுலத்துடன் இருப்பான்! நிராசையாய் இருக்கும் அவனுக்கு விசனம் எப்படி உண்டாகும்? பிறர்வாழ்வைக் கண்டு பொறாமைப்படுவது, த்வேஷம் முதலிய துர்க்குணங்கள் அவனிடத்தில் சொப்பனத்திற்கூடக் கிடையா. அவன் அரைவயிறுகஞ்சி குடித்தாவது காலங்கழித்தால் அதுவே போதுமென்று சந்தோஷப்படுவான்; ஊரில் என்ன விசேஷங்கள் நடந்தாலும், தனக்குச் சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களுக்குப் போகவேமாட்டான். தன் சொந்தக் காரியங்களையே சமாளிக்கமுடியாதவனுக்கு ஊரைச் சேர்ந்த பெரியகாரியங்களை நடத்த எப்படி முடியும்?

லோகநாதனுடைய பிரியபத்தினிக்குச் சுவர்ணவல்லி என்று பெயர். சுவர்ணவல்லி என்றிராமல் ஆனந்தவல்லியென்று அவளுக்குப் பெயரிட்டிருந்தால், அவளது குணத்துக்குப் பொருந்தியிருக்கும். அவள் எப்பொழுதும் ஆநந்தம் நிறைந்து மந்தஹாஸம் தவழ்ந்த முகத்துடன் விளங்குவள். நிஷ்காரணமாகவோ காரணசகிதமாகவோ இல்லாத பொல்லாத கோபத்தை வரவழைத்து, முகத்தைக் கடுமையாய்வைத்துக்கொண்டு, தமக்கும் தம் பர்த்தாக்களுக்கும் சுகமில்லாதபடி இக்காலத்து ஸ்திரீகளைப்போலச் சம்சாரத்தைத் துக்கசாகரமாகப் பண்ணுவதென்பதைச் சுவர்ணவல்லி எந்நாளும் அறியாள். கட்டத் துணியும் உண்ணச்சோறும் இல்லாத லோகநாதனுடைய மனைவிக்கு இவ்வளவு ஆநந்தமும் இவ்விதமான சிரித்தமுகமும் எப்படி உண்டாயிற்றென்று அவ்வூரில் அநேகர் ஆலோசித்துப்பார்த்தும், காரணம் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதற்கு முக்கியகாரணம் உள்ளதைக்கொண்டு திருப்தியடைந்திருப்பதேயென்று இதைப் படிப்பவர்கள் தாமே அறிந்துகொள்வார்கள். சுவர்ணவல்லியின் முகத்தில் விளங்கும் மந்தஹாஸமே லோகநாதனுடைய சந்தோஷத்துக்குக் காரணமாய் இருந்தது. வறுமையென்னும் அந்தகாரத்தினால் கண்தெரியாமல் தவிக்கும் லோகநாதனுடைய சிறுவீட்டை ஸதாகாலமும் ஆநந்தமயமாய்ப் பிரகாசிக்கும்படி செய்தது, அவளுடைய மந்தஹாஸமுகத்தின் சந்திரகாந்தியே.

சுவர்ணவல்லி வெறும்சிரிப்பும் வேடிக்கையுமாய்க் காலங்கழிக்கவில்லை. குடும்பவேலைகளையெல்லாம் தானாகவே செய்துகொள்வதோடு, வீட்டில் இது இல்லை, அது இல்லை என்று முணுமுணுத்து எரிந்து விழாமல், இருக்கிறஅளவில் சரிப்படுத்திக்கொண்டு குடித்தனத்தைச் சீராய் நடத்திவந்தாள். ஆகையினாலேயே, லோகநாதனுக்கு அவளுடைய மந்தஹாஸம் அவ்வளவு மதுரமாயும் சகலஆயாசங்களையும் தீர்ப்பதாயும் காணப்பட்டது. அதுவுமன்றி, வீட்டுக்குப்

பின்பக்கமிருக்கும் புறக்கடையில் ஒரு சிறிய தோட்டம் ஏற்படுத்தி, அதில், ஒழிந்தவேளையில் வீட்டுக்குவேண்டிய கறிகாய்ச்செடிகளை வைத்து, அவைகளுக்குத் தினந்தோறும் தவறாமல் தண்ணீர்வார்த்து வளர்த்து, அவைகளிலிருந்து கிடைக்கும் காய்வகைகளை வீட்டுக்கு உபயோகப்படுத்திவந்தாள். இன்னும் பொழுது போனபிறகு, பஞ்சுகடைந்து, இராட்டினத்தில் செண்டுசெண்டாய் நூல்திரித்து, சந்தையில் விற்று அதனால் கிடைக்கும் காசைத் தன்கணவனுக்குக்கொடுத்து உதவிசெய்துவந்தாள். சுருங்கச்சொன்னால், சுவர்ணவல்லி ஒருகணப்பொழுதாகிலும் வீண்போக்குவதில்லை; கைநிறையச் செய்வதற்கு வேலை இருக்கும்பொழுதெல்லாம், அவள் அதைச் சந்தோஷமாய்ச் செய்வாள். வேலையில்லாவிட்டால், நிலைகொள்ளாமல் விசனப்படுவாள். ஏழைகள்வீட்டில் வேலையில்லாமலிருப்பது அபூர்வமன்றோ? சிலசமயங்களில் அலைச்சலினால் உடம்பில் அசக்தி உண்டானால், வேலைசெய்ய முடியாமல் சும்மா இருக்கவேண்டிவரும். அப்பொழுதுகூட அவளுக்கு நோயினால் உண்டாகும் வாதையைவிட வேலைசெய்யாமலிருப்பதனால் உண்டாகும் வேதனையே சகிக்கமுடியாமலிருக்கும். அந்தக் குடும்பத்தில் அந்தத் தம்பதிகள் இருவரைத்தவிர வேறே யாருமில்லை. மிகவும் ஏழைகளாயினும், மனமொத்த அந்தச் சதிபதிகள் இருவரும் மனமகிழ்ச்சியுடன் சுகதுக்கங்களை ஸமானமாகப் பாராட்டிக் காலங்கழித்துவந்தார்கள். அதைத் தவிர வேறு எவ்வித ஆசையும் அவர்கள்மனதில் உதிக்கவில்லை. மனிதர்களுக்குப் பொதுவாய் உண்டாகும் சந்தானவிருப்பமும் அவர்கள்மனதில் அவ்வளவாக ஊன்றியிருக்கவில்லை. நமக்கு நேரிடப்போகும் நன்மைதீமைகள் நாம் விரும்பாவிட்டால் உண்டாகா என்கிற ஏற்பாடு இல்லையன்றோ? அப்படியே இப்பொழுது இந்தத் தம்பதிகளுக்கும் சம்பவித்தது. முப்பது வயதுக்குமேல் சுவர்ணவல்லி ஒரு பெண் குழந்தையைப் பெற்றாள். அருமையாய்ப் பிறந்த அந்தக் குழந்தைக்கு அந்தத் தம்பதிகள் லீலாதேவி என்று பெயரிட்டார்கள். அழகே உருவெடுத்ததுபோல் இருந்த அச்செல்வக் குழந்தையின் இளமுகத்தைக் காணும்பொழுதெல்லாம் சுவர்ணவல்லியின் மனதில் சுரந்தெழுந்த ஆசைப்பெருக்கை வர்ணித்துரைக்க யாரால் முடியும்? அந்த வாஞ்சை இவ்வளவென்பதை அறிந்த சுவர்ணவல்லியைப்போல் வெகு காலத்துக்குப்பின் லீலாவைப்போன்ற புதல்வியைப் பெற்ற புண்ணியவதிகள் யாராவதிருந்தால் அவர்களுக்குத் தெரியுமேயொழிய மற்றவர்களுக்கு அதன் அருமை எப்படி விளங்கும்? லோகநாதனுக்கும் அப்பெண்குழந்தையின்மேல் ஆசை அதிகமாகவே இருந்தாலும், அவனுடைய ஆசையையும் சுவர்ணவல்லியின் ஆசையையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் அதிக பேதம் காணப்படும். எப்படியென்றால், லோகநாதனுக்கு இனி எவ்விதமாகக் குழந்தையை வளர்த்து விருத்திக்குக் கொண்டுவருவது என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி அதிகயோசனை உண்டாயிற்று. இதுவரையில் அவன் வறுமையினால் உண்டாகும் கஷ்டம் இப்படிப்பட்டதென்பதையே அறியாமலிருந்தான். உள்ளதைக்கொண்டு திருப்தியடைகிறவனுக்கு வறுமையினால் உண்டாகும் கஷ்டம் எப்படி தெரியும்? இதுவரையிலும் எவ்விதக்கவலையும் இல்லாதிருந்தவனுக்கு இப்பொழுது தன் எதிர்காலத்தைக் குறித்து விசாரம் உண்டாயிற்று. அந்த விசாரம் நாளேறவேற அவன்மனத்தில் நிலையாய் ஊன்றிவிட்டது. அதனால், அவன் உள்ளத்தில் தன் குழந்தையின்மேல் அன்பு வளர்வதற்கு அந்த விசாரம் தடையாய் ஏற்பட்டது. இனி சுவர்ணவல்லிக்கோ அப்படிப்பட்ட விசாரம் ஒன்றும் இல்லாமையால், தன் மகளின்மேல் அன்பு என்னும் ஆறு தங்குதடையின்றிப் பெருகிக்கொண்டிருந்தது. வேறு சுகதுக்கங்களுக்கு எள்ளளவாயினும் இடங்கொடாமல் மகளின்மேலுண்டான ஆசையே அவள்மனத்தில் குடிகொண்டு தனியரசுபுரிந்து வரும்போது, நெஞ்சைத்துளைக்கும்படியான விசாரம் அதில் பிரவேசிக்கவும் முடியுமா?

நாளாகவாக, லீலாதேவிக்கு ஐந்துமாதம் நிறைந்தது. ஒருநாள் சாயங்காலம் சுவர்ணவல்லி வீட்டுமுற்றத்திலுள்ள சிறுதிண்ணையில் உட்கார்ந்துகொண்டு குழந்தையைச் சீராட்டிக்கொண்டிருந்தாள். அந்தச் சிறுகுழந்தையும் தன் தாயின் கையிலிருந்துகொண்டு, அவள் செய்கிறபடியெல்லாம் தானும் செய்து, மெல்லிய குரலாய்க் கத்தி, இளந்தளிரைப்போன்ற தன் உதடுகளில் புன்சிரிப்புதோன்ற விளையாடிற்று. அக்குழந்தையின் மதுரமான மழலைமொழிகளும் அச்சின்னஞ்சிறுகைகளும், அவ்வினிய புன்சிரிப்பும் இவையெல்லாவற்றையும் பார்க்கப் பார்க்கச் சுவர்ணவல்லி ஆநந்தம் பொங்கி, இவ்வுலகத்தின் ஞாபகமேயில்லாமல் மெய்ம்மறந்திருந்தாள். அவளது பக்கத்தில் லோகநாதன் உட்கார்ந்துகொண்டு எதைப்பற்றியோ ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தான். மேலும் மேலும் பொங்கிவரும் ஆநந்தத்தை அடக்கமுடியாதவளாய், அந்த ஆநந்தத்தில் தன் புருஷனுக்கும் பாகம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைத்து, சுவர்ணவல்லி அவனைப்பார்த்து, “உட்கார்ந்துகொண்டு என்ன யோசிக்கிறீர்கள்? இப்படி ஒருமுறை திரும்பிப்பார்க்கலாகாதா? நம் செல்வக்கண்மணி எவ்வளவு அழகாய் விளையாடுகிறது! பாருங்ககள்” என்றாள்.

அதைக்சேட்டு லோகநாதன், தன் விசாரத்தையெல்லாம் விட்டு, குழந்தையை ஒருதடவை அன்புநிறைந்த சண்ணால் நோக்கினான். அக்குழந்தை தகப்பனைப் பார்த்து மறுபடியும் கந்திச் சிரித்தது. அந்தப் புன்சிரிப்பு லோகநாதனுடைய மனத்தில் நன்றாய்ப் பதிந்ததுபோல் தோற்றியது. அவன் ஆநந்த பரவசனாகி, குழந்தையின் செந்தாமரை முகத்தில் மெதுவாய் முத்தமிட்டான். இனி அதைப் பார்த்தபிறகு சுவர்ணவல்லி சும்மா இருப்பாளா? சந்தோஷத்தை அடக்கமுடியாதவளாய், அவளும் குழந்தையின் மிருதுவான முகத்தை முத்திட்டாள். இப்படி அவர்களிருவரும் ஒருவர்மாறி ஒருவர் பலமுறை அக்குழந்தையை முத்தமிட்டுக்கொண்டு மகிழ்ந்திருக்கையில், சுவர்ணவல்லி தன் புருஷனைப் பார்த்து, “இந்த மாணிக்கம் யார்வீட்டில்பிரகாசிக்கிறதோ அவர்களுக்கு என்ன குறை? நீங்கள் என்னவோ பிரமாதமாய் யோசனையில் மூழ்கி உட்கார்ந்திருக்கிறீர்களே?” என்று கேட்டாள்.

அதைக்கேட்ட லோகநாதன்கண்களிலிருந்து நீர் தளும்பிற்று. சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அவன் கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டு, “சொர்ணம்! வேறென்ன யோசனை? உன் மாணிக்கத்தைப்பற்றிய யோசனைதான். இன்றைக்கு ஏதாவது உன் சின்ன மாணிக்கத்துக்குக் கொஞ்சம் பால்கிடைக்குமா என்றே யோசிக்கிறேன்” என்றான்.

சுவர்ணம்—சரிதான். குழந்தைக்கு இப்போது பால்போதாது. இன்னும் பால்வேண்டும். இப்படியே சிந்தித்துக்கொண்டு நீங்கள் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தால் நடவாது. பிரயத்தினப்பட்டு எங்கிருந்தாவது இன்னம் கொஞ்சம் பால்கொண்டுவாருங்கள்.

லோக—எங்கே போய்க் கொண்டு வருவது? காசில்லாமல் யார் பால்கொடுப்பார்கள்? அவ்வளவு பாவமான காரியத்தைச் செய்கிறவர்களும் இந்த ஊரில் உண்டா?

சுவர்ணம்—சுவாமிகிருபைபால் நம் லீலா வளர வளர எனக்கும் பால் அதிகமாய்ச் சுரந்தால் எவ்வித கஷ்டமும் இராது.

லோச—உனக்குப் பால் அதிகமாவதெப்படி? அவ்வளவு உபகாரம் நான் உனக்கு எங்கிருந்து செய்யப்போகிறேன். பிள்ளைபெறும்வரையில் உனக்குத் தினந்தோறும் அரைவயிற்றக் கஞ்சியோடே காலம் கழிந்தது.

சுவர்ணம்—அது கிடக்கட்டும். என் கண்மணிக்கு ஒரு குறைவும் இல்லாதிருந்தால், எனக்குக் கால்வயிறானாலும்கூட விசாரப்படமாட்டேன். என் செல்வக்குழந்தைக்கு வேண்டியபால் கொடுப்பவர்களுக்கு அந்த அளவுக்

குச் சரியாக என் உடம்பிலிருந்து அவ்வளவு இரத்தம் கேட்டாலும் எடுத்துக்கொடுப்பேன். என் தங்கக்கட்டி யாதொரு குறைவுமில்லாமல் சந்தோஷமாய் விளையாடிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தால், எனக்குச் சாப்பாடு கூட அவசியமில்லை; எல்லா உபசாரமும் ஆனது போலவே.

லோக—சரிதான். இப்பொழுது நடக்க வேண்டிய காரியத்துக்கு என்ன வழி?

சுவர்ணம்—எனக்கு ஒருயோசனை தோற்று கிறது: வீட்டில் இருப்பதை விற்று அதைக் கொண்டு பால்வாங்கிக் காலங்கழிப்போம்.

லோக—வீட்டில்மாத்திரம் என்ன இருக்கிறது? இரண்டொரு பாத்திரங்களைத் தவிர வேறே என்ன இருக்கிறது? அவைகளையும் விற்றுவிட்டால், சம்சாரம் நடக்கிறதெப்படி?

சுவர்ணம்—சம்சாரம் நடப்பதற்கென்ன? பித்தளைப் பாத்திரத்தில் நீர் குடித்தால் எந்த ருசியோ அந்த ருசிதான் மண்கலத்தில் குடித்தாலும். இன்னம் குளத்திற்குச் சென்று இரு கையாலும் அள்ளிக்குடித்தாலும் அந்த ருசி தானே? சம்சாரம் நடப்பதற்கு இவையெல்லாம் தடையாகுமா?

லோகநாதனுக்குச்சுவர்ணம் இப்படிசொன்ன ஆலோசனையானது, நடுக்கடலில் விழுந்து முழுகிப்போகிறவனுக்கு ஒரு சிறுபலகை ஆதரவாய் அகப்பட்டதுபோலாயிற்று. உடனே அவன் மேல்பேசாமல், வீட்டிலிருக்கும் ஓர் பித்தளைப் பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டு வெளியிற் சென்றான்.

சிங்கப்பூர்.　　ஸ்ரீமதி பாலஸுந்தரிதேவி.

Bhogi Festivel.

By Mr. K. P. Seshadri Ayangar.

போகி பண்டிகை.

ஹிந்துக்களில் தோட்டிமுதல் தொண்டைமான்வரையிலுமுள்ள சகல சாதியாரும் இந்தப் பண்டிகையைக் கொண்டாடுகின்றார்கள். இது, ஒவ்வொருவருடமும் "சூனியமாத" மென்கிற மார்கழிமாதத்தின் கடைசிதினத்தன்று வருகின்றது. மகாசங்கராந்தியென்னும் புண்ணிய காலத்துக்கு முந்தினநாள்தான் போகி பண்டிகைத்தினம். அன்று விடியற்காலையிலேயே யாவரும் நித்திரைநீத்து எழுந்திருந்து தங்கள் வீட்டுக்கெதிரில் "போகிமூட்டம்" மூட்டுவார்கள். அந்த மூட்டத்தில் உதவாத அசுத்தமான கந்தல்களையும் கூடைகளையும் போட்டுக் கொளுத்துவார்கள்; இம்மாதிரி செய்வதால் வீட்டிலுள்ள "பீடை"களைக் கழிக்கிறார்கள். நமது முன்னோர்கள் ஏற்படுத்திய ஒவ்வொரு விரதமும் பண்டிகைகளும் ஏதோ ஒரு நன்மையை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கின்றன.

அந்தமூட்டத்திற்கு அருகே கொஞ்சகாழிகையுட்கார்ந்து குளிர்காய்வார்கள். பிறகு எல்லோரும் எண்ணெய்தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்வார்கள். அன்றைத்தினம் எல்லோர்வீட்டிலும் சாப்பாடு விசேஷமாக இருக்கும். பிராமணரல்லாத சிலர் கொஞ்சமேனும் ஈரநெஞ்சு இளநெஞ்சில்லாமல் இராட்சசர்கள்போல அநேகம் ஆடு முதலிய பிராணிகளைக் கொன்றுதின்னுவார்கள். போகி பண்டிகையென்றால் முக்கியமாக ஆடுமாடுகளுக்குப் பலிகொலைநாள்போலும். அன்றைக்கு எத்தனையோலக்ஷம் ஆடுகள் நமது இந்தியாவில் மாண்டுபோம். பாவம்! அவைகளை மாய்க்காமலிருக்க மருந்தில்லையோ?

'போகி' என்ற பெயருக்குக் காரணம்.

தேவர்களுக்கு அரசனான இந்திரனுக்குப் 'போகி'என்ற பெயர்உண்டு. அவன் சதா போக

சாகரத்திலேயே அழுந்தியிருப்பவன். ஆகையினால், அவனுக்குப் போகி என்ற காரணப் பெயர் வழங்கிவருகின்றது. இந்தப்பண்டிகை, போகி என்று சொல்லப்பட்ட இந்திரனுக்கு உரியது.

இதன் ஐதீகம்.

துவாபரயுகத்தில் 'பிருந்தாவனம்' என்னும் ஸ்தலத்தில் கோபாலர்கள் அனேகரிருந்தனர். அவர்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் தேவேந்திரனுக்குப் பூஜைசெய்வது வழக்கம். விவசாயம் செய்வதற்கும், அவர்கள் உயிர்போன்ற பசுமாடுகள் ஜீவிப்பதற்கும் மேகமே முக்கிய ஆதாரமாயிருக்கிறது. அந்த மேகத்திற்கெல்லாம் அதிபதி இந்திரனே. ஆகவே, அவர்கள் காலத்தில் மழையைத் தந்து தங்களுக்கு க்ஷேமத்தை அளிக்கவேண்டுமென்று இந்திரனைப் பக்தியுடன் பூசைமுதலியவைசெய்து பிரார்த்திப்பார்கள்.

இப்படி அனேகவருடகாலங்கள் சென்றன. ஒருவருஷம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் போகிப் பண்டிகையை இந்திரனுக்குச் செய்யாமல் பக்கத்திலிருந்த ஒருமலைக்குச் செய்யச்சொன்னார். அவரது ஆஞ்ஞையை உல்லங்கனம்பண்ணாமல் அப்படியே செய்ய ஆயர்கள் சம்மதித்தார்கள்.

இந்தச் சங்கதியைத் தெரிந்துகொண்ட தேவேந்திரன் வெகுகோபங்கொண்டான்; "நமக்குச் செய்யவேண்டிய பூசையை அந்தக் கிருஷ்ணன் சொன்னவிதம் அசேதனமான பருவதத்திற்குச் செய்யச் சம்மதித்தார்களல்லவா? நல்லது: அந்தக்கோபாலர்களையும், கோக்களையும், வற்சங்களையும் அந்தக் கிருஷ்ணன் காப்பாற்றுவதையும், அந்தப் பருவதம் காப்பாற்றுவதையும் அறிகிறேன்" என்று கருவத்துடன் சொன்னான். பிறகு தன் ஆளுகையில் அடங்கியுள்ள * சப்தமேகங்களையும் அழைத்து, பிருந்தாவனத்தில் சென்று பிரளயகாலமழைபோல் ஓயாமல்வர்ஷித்துப்பருவதபூசையைநிறைவேறவொட்டாமல் தடுக்கும்படி ஆஞ்ஞாபித்தான். அந்த ஆஞ்ஞையை மேற்கொண்டவைகளாகிச் சப்தமேகங்களும் ஆயர்பாடியில் அகோராத்திரியாக மழையை வருஷித்தன; வாயுவும் மேகங்களோடு சேர்ந்துகொண்டான்; இடிகள் கர்ச்சித்தன; பெரியபெரிய மாளிகைகள் தரையோடு தரையாக்கப்பட்டன; சனங்கள் நிற்பதற்குக்கூட இடமில்லை; பசுமாடுகளெல்லாம் கதறின; ஆயர்களெல்லோரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் சென்று, தங்களையும் தங்களுக்குச் சீவாதாரமான கோக்களையும் இந்தச் சமயம் காப்பாற்றவேண்டுமென்று முறையிட்டார்கள். இந்தக் கஷ்டத்திற்கு ஆதிகாரணமானவன் இந்திரனேயென்று கண்ணபிரான் தெரிந்துகொண்டார்; அவனது கருவத்தை அடக்கவேண்டுமென்று எண்ணினார்.

இந்திர கருவபங்கம்.

சப்தமேகங்களுடன் இந்திரனும் பிருந்தாவனத்திற்கு வந்திருந்தான். கண்ணபிரான் ஆயரெல்லாரையும் அவர்களுடைய கோவினங்களையும் தாம் காப்பாற்றுவதாக உறுதிமொழி கூறினார்; எந்தப்பருவதத்திற்குப் பூசைசெய்யச் சொன்னாரோ, அந்தப்பருவதமாகிய கோவர்த்தனத்தைத் தம் ஒருகைவிரலினால் தூக்கிக் குடையாகப் பிடித்தார். அதனிழலில், எல்லாக்கோபாலர்களும், கோவினங்களும் வந்தடைந்தன. சப்தமேகங்களும் வச்சிதரனது ஆணையினால் பலங்கொண்டவரையில் வருஷித்தன; அதற்குமேலும் வருஷிக்கச் சக்தியில்லாமல் ஓய்ந்துபோன தேவேந்திரன், தன் பலமொன்றும் கிருஷ்ணனிடம் சாயாதுபோகவே கருவபங்கமுற்றான்; கிருஷ்ணபகவானது பாதத்தில் நமஸ்கரித்துத் தான் அறியாமையால் செய்த அபசாரத்தைப் பொறுக்கவேண்டுமென்று மன்றாடினான். பகவான் அவனை க்ஷமித்து,கருவப்படக்கூடாதென்ற நன்மதியைப்

* சப்தமேகங்களின் பெயர்: சும்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காலமுகி, நீலவர்ணம் என்பன.

புகட்டினார்; மீளவும் போகிப்பண்டிகையை மேகத்தலைவனான இந்திரனுக்கே செய்யவேண்டு மென்று ஆயர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். அதன்பிரகாரம் ஆயர்களும் இந்திரனுக்கே செய்யத் தலைப்பட்டார்கள்.

"மாட்டுப் பொங்கல்."

மழைபொழிந்து ஓய்ந்தவுடனே, ஆயர்களெல்லோரும் சந்தோஷமாகத் தங்கள் பசுமாடுகளை ஓட்டிக்கொண்டுபோய்த் தங்களுடைய இருப்பிடத்தை நாடிச்சென்றார்கள்; பெரிய ஆபத்தினின்றும் மீண்டுவந்ததனால், ஒவ்வொருவரும் போய்த் தங்கள்தங்கள் பந்துமித்திரர்களைப் பார்த்துச் சந்தோஷமடைந்தார்கள். இப்படி சந்தோஷமாகப் பசுமாடுகளை ஓட்டிச்சென்ற தினத்தை மாட்டுப்பொங்கல் என்ற ஒருபண்டிகையாக ஆண்டுதோறும் நாமகொண்டாடிவருகிறோம். இந்த மாட்டுப்பொங்கல் போகிபண்டிகையையடுத்த இரண்டாம்நாள் வருகிறது.

கே. பி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார்.

Moral Sayings

BY A PANDIT.

நீதிமொழிகள்.

ஆதிசேஷன் பலகைபோன்ற தன் படவரிசைகளில் பதினான்கு உலகங்களையும் தாங்குகின்றான். அவ்வாதிசேஷனைக் கூர்மராசனை திருமால் தம் முதுகின்மேல் தாங்குகின்றார். அத்திருமாலையும், சமுத்திரராசன் அலட்சியமாய்த் தன் தோளில் தாங்குகிறான். பெரியோர் சரித்திரங்கள் எல்லையற்றன!

28. கொழுந்துவிட்டெரியும் தீயைக் கக்குகின்றதும், மதமபிடித்த இந்திரனால் பிரயோகிக்கப்படுவதுமான வச்சிராயுதத்தால் இமயமலையானது அடிபடுங்காலத்தில், அதன் புத்திரனாகிய மைநாகமலையானது ஸமுத்திரத்தினுள் புகுந்தொளித்தது நியாயமன்று. சௌரியமுள்ளவர்கள் பிராணனைவிட்டாயினும் மானத்தைக் காப்பாற்றுவார்கள். அஃதில்லாதவர்கள் வேறொன்றையும் கவனியாது, தம்மைமட்டும் காப்பாற்றிக்கொள்வார்கள்.

29. சிங்கமானது குட்டியாயிருப்பினும், மதநீரால் நனைந்த சுவர்போன்ற கன்னங்களையுடைய யானைகளின்மீது பாய்கின்றது. இதுவே பலசாலிகளின் சுபாவம். தேஜஸ்விகளுக்குத் தம் பராக்கிரமத்தைக் காட்டுவதற்குப் பிராயம் முதலியன காரணமல்ல.

செல்வர்களியல்பு.

30. சாதிவித்தியாசம்என்பது பாதாளலோகத்துக்குத்தொலையட்டும்; நற்குணங்கள்யாவும்அதற்குங்கீழேயடிபட்டும்; நல்லொழுக்கமும்மலைமேலிருந்து உருண்டுபோகட்டும்; பந்துஜனங்களெல்லாம் நெருப்புப்பற்றி எரியட்டும்; நமக்கே பகைவன்போல் கெடுதல்செய்யும் சௌரியத்தின்மீது திடீரென இடி விழட்டும். நமக்குப் பணம்மட்டுமிருந்தால் போதும்! பணமொன்றுமாத்திரம் இராவிடில், முற்கூறியவையாவும் துரும்புபோல் அற்பந்தானே? பொருளைத்தேடுவது, காப்பாற்றுவதுமுதலியவெல்லாம் துன்பமென்றுகூறியது வலைமையற்றவர்களைக் குறித்தேயாம்.

31. இவ்வுலகில் எவன் செல்வமுள்ளவனோ, அவன்தான் நற்குலத்துதித்தவன்; அவனே எல்லாமறிந்த பண்டிதன்; அவனே தருமசாஸ்திரங்களை உணர்ந்தவன்; மகாகுணசாலி; பெரியோர் சபையில் அழகாய்ப் பேசத்தகுந்தவன்; அவனே யாவராலும் பார்க்கத்தக்கவன்; ஆதலின், பூமியில் சகலகுணங்களும் செல்வத்தை ஆச்ரயித்திருக்கின்றன.

32. துர்மந்திரியால் வேந்தனும், லாலனையால் (செல்வங்கொடுப்பதனால்) புதல்வரும்

வேதாத்தியனம் செய்யாமையால் வேதியரும், கெட்ட புதல்வரால் குலமும், தீயோர்சேர்க்கையால் நற்குணங்களும் கெடும். இலச்சையானது கள்ளுண்டலாலும், பயிர்செய்வது உடையவன் கண்ணோட்டமில்லாமையாலும், நட்பானது நெடுந்தூரம் விட்டுப்பிரிந்திருப்பதனாலும், சிநேகம் விசுவாசமின்மையாலும், செல்வம் அநியாயத்தினாலும் சூதாட்டத்தினாலும் கவனியாமையினாலும் கெடும்.

33. தானம், போகம், நாசம் என்று பணத்திற்கு மூன்றுவழிகள் இருக்கின்றன. எந்தமனிதன் பிறருக்குக் கொடுக்காமலும் தானும் அநுபவியாமலுமிருக்கின்றானோ, அவனது பணம் மூன்றாவதுவழியாகத் தானே போகின்றது.

34. கொடையாளிகளின் பொருளானது கொடையினால் செலவாகி அதனால் மெலிந்துபோனாலும், அப்போழ்தும் அவர்களுடைய சோபை அதிகப்படுகின்றது: சாணைக்கல்லி விட்டுக் கடைந்த இரத்தினமும், ஆயுதங்களால் அடிபட்டு முடிவில் வெற்றிபெற்ற வீரனும், மதஜலப்பெருக்கினால் இளைத்த வேழமும், சரற்காலத்தில் கொஞ்சம் காய்ந்த மணல்மேடுகளையுடைய நதியும், ஒருகலைமட்டும் மிச்சமாகவுடைய சந்திரனும், வறியார்க்குக் கொடுத்துச் செல்வமிழந்த மனிதர்களும் குறைவினாலும் பிரகாசிக்கின்றனர்.

35. உலகில் ஒருமனிதன் வறுமையால் வருந்தும்போது, சிந்திக்கிடக்கும் சிறுதானியங்களையும் சேர்க்க விரும்புகிறான். அம்மனிதனே பிறகு ஒருசமயம் சம்பூர்ணனாகும்போது, பூமியைத் திருணத்திற்குச் சமமாக எண்ணுகின்றான். ஆதலால், வஸ்துக்களில் சிறுமை பெருமை என்ற பேதம் இல்லை. செல்வர்களது நிலைமையானது வஸ்துக்களை அதிகமாகவும் கொஞ்சமாகவும் செய்கிறது.

36. மன்னவரே! நீர் பசுவைப்போன்ற இப்பூமியைக் கறக்க விரும்பினால், பசு கன்றைப் போஷிப்பதுபோல நீர் உலகத்தைப் போஷிக்கக் கடவீர். அவ்வாறு உலகத்தை நீர் நன்கு போஷித்துவந்தால், பூமியானது கற்பக தருவைப்போல நாநாவிதமான பலன்களைக் கொடுக்கும்.

37. இராஜ நீதியானது, வேசைகளைப்போல, மெய்பேசுவது, பொய்யாக நடப்பது, பிரியமாய்ப் பேசுவது, கடுஞ்சொற் கூறுவது, தயையுடைமை, திரவியத்திலாசை, தானங்கொடுப்பது, எப்போதும் திரவியத்தைச் செலவிடுவது, எப்பொழுதும் மிகுந்த பொருளைச் சம்பாதிப்பது என்றிவ்விதம் பலவிதமான நிலைமைகளை உடையது.

38. பிரஜைகளைக் காப்பாற்றவேண்டிய அதிகாரங்கள், புகழ், அந்தணர்களைக் காப்பாற்றுதல், சற்பாத்திரத்தில் கொடுத்தல், உலக சுகங்களை அனுபவித்தல், மித்திரர்களைக் காப்பாற்றுதல் ஆகிய இவ்வாறு குணங்களும் எந்த அரசர்களிடம் இல்லையோ, அவ்வரசர்களை அண்டியிருப்பதனால் யாது பயன்?

39. பொருள் கொஞ்சமானாலும் அதிகமானாலும், நமது நெற்றியில் பிரமன் எழுதியபடி மனிதன் எங்கிருப்பினும் அடைகின்றான்; மகாமேருபருவதத்திற்குச் சென்றாலும், அதிலும், அதிகமான பொருளை அடைவதில்லை. ஆதலின், யாவரும் தைரியமாயிருக்கவேண்டும். செல்வர்களது முன்னிலையில் கேவலம் தரித்திரர்களைப்போல் பல்லெல்லாந் தெரியக்காட்டித் திரியவேண்டாம்; ஏனெனில், ஒருகுடத்தைக் கிணற்றில் அமுக்கினாலும், கடலில் அமுக்கினாலும் ஒரே அளவான நீரையே மொள்ளுகின்றது, பார்!

தீயோரியல்பு.

40. தயையில்லாமை, காரணமில்லாமலே கலகம், பிறருடைய பொருளிலும் பிறருடைய ஸ்திரீகளிடமும் ஆசை, நல்லோரிடமும் பந்துக்களிடமும் பொறையின்மை ஆகிய இக்குணங்களெல்லாம் தீயோர்க்குக் கூடப்பிறந்தவையாம்.

41. தீயோன் எவ்வளவு கலைகளைக் கற்றுப் பிரகாசித்தாலும், நாம் அவனோடு சேரலாகாது. சிவப்பு பச்சை முதலிய இரத்தினமிழைத்த நகைகளை அணிந்திருந்தாலும், நல்ல பாம்பு அஞ்சத்தக்கதன்றோ?

42. தீயோரால் தூஷிக்கப்படாத குணம் உலகில் ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் பிறர் நிந்திக்கக்கூடிய காரியங்களைச் செய்யக் கூச்சப்படுகின்றவர்களை மந்தர்களென்றும், தவம் சாந்திராயணம் முதலியவற்றால் பரிசுத்தமானவர்களை டாம்பிகர்களென்றும், சுத்தமாயிருப்பவர்களைக் கபடமுள்ளவர்களென்றும், சூரனைத் தயைபற்றவனென்றும், மௌனமாயிருப்பவர்களைப் புத்தியில்லாதவர்களென்றும், பிரியமாகப் பேசுகின்றவரைத் தரித்திரர்களென்றும், தேஜஸ் உள்ளவனைக் கர்வியென்றும், சபையினிடையில் நன்கு பேசுந் திறமுள்ளவனைப் பட்டிவாயனென்றும் சொல்வார்கள். தீயோர் எல்லோரையும் நிந்திப்பார்களாகையால், அவர்களால் கொண்டாடத் தக்க குணம் ஒன்றுமேயில்லை.

43. அதிக ஆசையிருந்தால் வேறு கெட்ட குணம் எதற்கு? கோட்சொல்லுங் குணமிருப்பின் வேறு பாபம் என்? உண்மையிருந்தால வேறு தவம் எதற்கு? பரிசுத்த மனமிருந்தால் வேறு தீர்த்தயாத்திரை எதற்கு? நற்குணங்களிருந்தால் வேறுபலம் என்? மஹிமையிருந்தால் வேறு ஆபரணம் என்? நல்ல கல்வியிருந்தால் வேறு பொருள் எதற்கு? கெட்டபேருண்டாகிவிட்டால் வேறு மரணந்தான் எதற்கு?

44. பகலில் ஒளிமழுங்கிய சந்திரன், தாமரையில்லாத ஓடை, அழகான புருஷனது அக்ஷரமற்ற முகம், பணத்தாசைபிடித்த பிரபு, எப்போதும் வறுமையையே அநுபவிக்கும் நல்லோர், இராச கிருகத்தை அடைந்துள்ள துஷ்டர் ஆகிய இவ்வேழும் என் மனதிற்குக் கஷ்டத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன.

45. மிகுந்த கோபமுடைய மன்னவர்களுக்குத் தம்மைச் சேர்ந்தவர் என்று ஒருவருமிலர். தனக்கு நெய் முதலிய உணவளிக்கும் புரோகிதரைக்கூட, தீயானது, தவறித் தொட்டுவிட்டால் சுட்டுவிடுகின்றது.

46. இராஜசேவையானது மிகவும் கஷ்டமானது; எவ்வாறெனில், எந்தக் காரியத்திலும் பிரவேசியாமல் மௌனமாயிருப்பவனை ஊமையனென்றும், நன்றாகப் பேசுந்திறமுள்ளவனை அதிகப் பிரசங்கியென்றும், வீண்பேச்சுப் பேசுபவனென்றும், எப்பொழுதும் பக்கத்திலேயே ஸஞ்சரிப்பவனைப் பயமில்லாதவனென்றும், தூரத்திலிருப்பவனைச் சாமர்த்தியமற்றவனென்றும், பொறுமையுள்ளவனைப் பயமுடையவனென்றும், கெட்ட காரியங்களைக் கண்டு சகிக்காதவனை நற்குலத்தி லுதித்தவனல்லனென்றும் சொல்வார்களாகையால், அரசர்களைச் சேவிப்பது யோகிகளுக்குக்கூட மிகவும் அசாத்தியம்.

47. துஷ்டர்களுக்கெல்லாம் பெரிய உத்தியோகம் கொடுத்துக் காப்பவனும், தரும நியாயங்களுக்குக் கட்டுப்படாதவனும், தன்னுடைய ஒழுக்கம் மிகவும் கேவலமென்பதை முற்றிலும் மறந்தவனும், ஆனாலும் முன்செய்த நல்வினையால் செல்வமடைந்தவனும், நற்குணங்களுக்குப் பகைவனுமாயிருக்கும் அரசனுடைய தேசத்திலிருக்கும் மனிதன் எவன்தான் சுகம் பெறுவான்?

48. தீயோர் நட்பு, காலைநிழல் தொடக்கத்தில் மிகுதியாக இருந்து நாழிகை ஏறயேறக் குறைவதுபோலத் தொடக்கத்தில் மிகுதியாக இருந்து வரவரக் குறைவுறும். நல்லோர் நட்போ, மாலைநிழல் தொடக்கத்தில் சொற்பமாகவிருந்து வரவர வளர்வதுபோல ஆரம்பத்தில் சொற்பமாகவிருந்து வரவர வளரும்.

49. உலகத்தில் வேடர்கள், செம்படவர்கள், கோட்சொல்லுவோர் இம்மூவரும், பிறருக்கு எவ்விதமான ஹிம்சையும் செய்யாமல் முறையே புற்கள், நீர், சந்தோஷம் இவற்றால் வாழ்ந்து வரும் மிருகங்கள், மீன்கள், நல்லோர் இம்மூவரையும் காரணமின்றியே துவேஷித்து, பலவிதமான உபாயங்களால் துன்புறுத்துகின்றனர்.

நல்லோரியல்பு.

50. நல்லோரிணக்கத்தில் விருப்பமும், பிறரிடம் தினையளவு குணமிருப்பினும் அதைப்பனையளவாகக் கொண்டாடுவதும், ஆசிரியரிடம் வணக்கமும், கல்வியில் வியசனமும், தன் மனையாளிடம் விருப்பமும், லோகாபவாதத்தில் பயமும், கடவுளிடம் அன்பும், தன்னைத்தான் அடக்கியாளும் சக்தியும், தீயோரின் கூட்டுறவை நீக்குதலும், இன்னும் இவைபோன்ற மேலான குணங்களும் எவர்களிடம் இருக்கின்றனவோ, அவர்களுக்கு நமஸ்காரம்.

51. ஆபத்துக்காலத்தில் தைரியத்தைக் கைவிடாமையும், செல்வம் வந்தபோது அடக்கமும், சபையில் கசட்றப் பேசுதலும், போர்க்களத்தில் சௌரியத்தைக்காட்டலும், புகழைப் பெறுவதில் ஆசையும், வேதசாஸ்திரங்களைக் கல்லாமைக்கு வியசனமுறுதலும் ஆகிய இவைகள் மகான்களுக்குச் சுவபாவமானவை.

52. கைகளுக்குக் கொடையும், தலைக்குப் பெரியோர் திருவடி வணக்கமும், முகத்திற்கு மெய்யான வார்த்தையும், தோள்களுக்குவெற்றியும் நிகரற்ற பராக்கிரமமும், மனதிற்கு நன்னடக்கையும், செவிகளுக்கு மேலான சாத்திரங்களைக் கேட்டலும் அணியாகும். செல்வம் படைத்தவர்களாயிராவிடினும் பெரியோராயிருப்போர்க்கு இலக்கணம் இவைகளேயாம்.

53. ஜீவகாருண்யம், பிறர்பொருளைக் கவராமை, உண்மையுரைத்தல், சமயம்வந்தபொழுது ஏழைகளுக்குத் தன்னால் இயன்றவளவு கொடுத்தல், பரஸ்திரீகளைப்பற்றிப் பேசுவதின்றி ஊமையாயிருத்தல், அதிக ஆசைக்கு இடங்கொடாதடக்குதல், குருஜனங்களை வணங்குதல், சகலப் பிராணிகளிடமும் இரக்கம், எல்லோரையும் சமமாக நினைப்பது, சகல சாஸ்திரங்களையும் அப்பியசித்து அவைகளை அனுசரித்து நடப்பது ஆகிய இவைகள், மனிதர்களுக்கு மேன்மையைக் கொடுக்கக்கூடிய உத்தமமான மார்க்கங்களாம்.

54. நல்லோர் மனம், செல்வம் வந்தடைந்தபோது, கருநெய்தல்மலர்போல மிருதுவாயிருக்கும்; ஆபத்து வந்துற்றகாலத்திலோ, அதைரியமடையாமல், பெரிய மலைபோல மிகவும் கடினமாயிருக்கும்.

ஓர் பண்டிதர்.

Thruvan.

By. P. K. Sreenivasachariar,
Senior Tamil Pandit, Voorhees College, Vellore.

து ரு வ ன்.

முன்னொருகாலத்தில் அரசர்பலரால் வணங்கப்பெற்றவனாகிய உத்தானபாதன் என்னும் சக்கரவர்த்தி, ஒற்றைவெண்கொற்றக்குடைநிழலின்கீழ் மண்ணுலகமனைத்தையும் பரிபாலித்து வந்தான். அவன், குலத்தாலும் குணத்தாலும் அழகாலும் சிறந்த சுநீதி என்பவளையும், சுருசி என்பவளையும் மணஞ்செய்துகொண்டான். சுருசிக்குப் பிறந்தவன் துருவன். சுநீதிக்குப் பிறந்தவன் உத்தமன்.

ஒருகால், உத்தானபாதமன்னவன், இரத்தின சிங்காதனத்தின்மீது, பலவகைச் சிறப்புக்களுடன், மழலைச்சொற்களுடைய உத்தமனென்னும் மகன் தன் தொடையில் இருக்க, களிப்புற்று வீற்றிருந்தான். அங்ஙனம் உத்தமன் மன்னனது தொடையில் இருக்கும் சமயத்தில் அதைத் துருவன் கண்டு, தானும் தன் தந்தையின் தொடையிலேறியிருக்க விரும்பி அணுகினான். அப்போது சுருசி சொல்வாள்:—

"பிள்ளாய்! நீ, நல்வினைபுரியாதவளும், என் சக்களத்தியுமாகிய சுநீதியின் வயிற்றினின்றன்றோ பிறந்தவன்? எம் அரசிளங்குமாரனாகிய உத்தமனாவாயோ? நீ பேருக்குமாத்திரம் ராஜகுமாரன்; இராஜகுமாரன் பெறக்கூடிய யாதொரு சிறப்பும் பெற உனக்கு யோக்கியதை இல்லை. பல புண்ணியங்களைச் செய்து என் வயிற்றில் நீ வந்து தோன்றவேண்டும். அத்தகைய நோன்பொன்றும் செய்யாத தௌர்ப்பாக்கியமுள்ளவனே! நீ அரசரேறாகிய என் காதலரது தொடையில் ஏறுமாறு என்? மகனே! உலகமெல்லாம் பாதுகாக்கும் இச்செங்கோற் சக்ரவர்த்தியின் தொடையில் நீ ஏறி வீற்றிருக்கவேண்டினால், திருமகள்கொழுநனை நோக்கிநின்று பெருந்தவம் புரிந்து வந்து என் வயிற்றிற் பிறக்கவேண்டும்.',

அம்மடந்தையின் சொல் விஷத்தைச் சொரிந்தாற் போலச் செவியினுள் நுழைந்தவளவில், மைந்தன், தாமரைமலர்போன்ற கண்கள் சிவக்கவும், நெஞ்சில் கோபம் வந்து தோன்றவும், மன்னனது முகத்தை நோக்கலுற்றான். மைந்தன் அப்போது வேந்தன்முகத்தில் அருள் சிறிதுங் காணானாகி, செவி சுடும்படி தன் மாற்றாந்தாயாகிய சுருசி அறைந்த சொல்லுக்கு ஆற்றாமல், சிவந்த தன்கண்ணிரண்டும் மழைபோல நீரைப் பொழிய, தன் அன்னையாகிய சுநீதியினிடம் சென்று, அழகிய இதழ் துடிக்க நின்றான். மெல்லியலாகிய சுநீதி, தன் இளங்குழந்தை செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களில் நிரம்பிய நீர் முத்துமுத்தாக மார்பில் சிந்திவழிய நிற்பதை நோக்கி, 'என் ஆருயிரே! என் சண்ணே! என் அரசே! நீ ஏன் அழுகின்றாய்?' என்று வினவினாள். நடந்த வரலாறனைத்தும் கண்டவர்கள் கூற, கேட்ட சுநீதியும், கொழுந்துவிட்டெரிகின்ற கொடிய காட்டுநெருப்புப் படர்ந்து முற்றிச் சுட்ட பூங்கொடிபோல வாடி, பெருமூச்சு விட்டு, தன் சிவந்த கண்களினின்று முத்துப்போல நீரைச் சிந்தி நின்றாள்.

'தெள்ளமுதம்போலவும், தேன்போலவும் இனிய மழலைச்சொற்பேசும், மெல்லிய, பவழம் போற் சிவந்த வாயையுடைய குழந்தாய்! நல்வினையில்லாத எனது இழிவான வயிற்றினுள் பொருந்தி வந்தாய்! துன்பமுற்றுப் புலம்ப வேண்டாம். முதலைவாயில் அகப்பட்ட கஜேந்திரனைக் காத்த ஆதிமூலக்கடவுளாகிய திருமால் தண்ணருளால் உன்னைக் காப்பார். சுநீதி சொன்னபடியே, குற்றமின்றி மனத்தால் ஆராய்ந்தறிந்து, தம்மை வணங்கித் துதிக்கும் அடியார்களின் விருப்பங்களைத் தந்தருளுகின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தியானித்து, அருந்தவத்தை முறைப்படி நின்று புரிந்து, அடைதற்கரிய பதத்தையே அடைக. கலங்காதே. பிரமன் தான் சிறந்த பதத்தை அடைந்ததெங்ஙனம்? உன் குலத்து முன்னோனாகிய மனு, மிக்க மேன்மையைப் பெற்றதெங்ஙனம்?—மாயனைத் தியானித்துப் பூஜித்ததனாலன்றோ? பகவான் நாராயணனைத் தியானித்தால் கிட்டாததென்?' என்று சுநீதி உரைத்து அப்பாலனது உள்ளத்தைத் தேற்றினாள்.

அன்னை தேற்ற, அம்மைந்தன் நெஞ்சு நன்கு தெளிந்தானாகி, தவஞ்செய்வதற்கு, குரவம் கோங்கு சுரபுன்னை அகர் முதலிய விருக்ஷங்கள் உபர்ந்துதோன்றும் காட்டை அடைந்தான். "தீயினாற் சுட்ட புண் உள்ஆறும்; ஆறாதே நாவினாற் சுட்ட வடு" என்பவாதலால், சுநீதியின் சொல் உள்ளத்திற் கிடந்து தாபமூட்ட, அழகிய பொற்சதங்கை ஒலிக்கப்பெற்ற சின்னஞ்சிறிய மெல்லிய கால்களால் நடந்துசென்றபோது, நாரதமகாமுனிவர் அச்குமாரன் முன்னம் வந்தடைந்து, அவனது தலையின்மீது தம் கையை வைத்துச் சொல்வார்:—

'பிள்ளாய்! உனக்கு ஐந்துபிராயமும் நிரம்பவில்லை. பாலன் நீ தவம் எவ்வாறு புரிவாய்? மகாதவசிகளும் இன்னமும் புலப்படக் காணமாட்டாத திருமாலை எங்கே காணுவாய்? கொடிய கோபமிக்க சிங்கம் புலி கரடி முதலிய விலங்குகள் சஞ்சரிக்கும் கானகஞ்செல்வது செம்மையானதன்று. தாழ்பவரைக் கண்டால் தலையுயர்ந்திருக்கவேண்டும். நல்வினைவிளைவி

னால் செல்வமுயர்ந்தவர்களைக்கண்டால், 'நாமும் அவ்வாறு வாழப்பெற்றோமில்லையே!' என்று ஏங்குவது ஓர் சிறப்பன்று' என்று இங்ஙனம் பலவற்றை முனிவரர் கூற, பிறைச்சந்திரன் போன்ற அந்தப் பச்சிளங்குழந்தை கேட்டு, 'முக்குறும்பெறிந்த முனிவரே! தேவரீருடைய திருவாக்குச் சிறந்ததேயானாலும், இன்று என் மனத்திற்கு இனியதாயிற்றில்லை. மற்றென் செய்யும்விதம்? மிகவும் உயர்ந்ததொரு பதத்தில் ஏறியிருக்க விரும்புகிறேன். அதற்கு என்ன செய்க?' என்று அடிதொழுது நின்றான்.

அப்பொழுது, முனிவர் மகிழ்ந்து, அப்பாலனைப் பரிவுடன் தழுவி, 'உன் தாய் எடுத்துரைத்த வண்ணமே, தவத்தை நிரம்பச்செய்க' என்று திருவாய்மலர்ந்து, மற்றும் உரைப்பவராகி, 'ஒப்பில்லாத மதுரைமாநகரின் ஓர்புறத்தில் மதுவனமென்ற ஓர் அரண்யம் உள்ளது. அங்கே ஓடும் யமுனையாற்றின் தெளிந்த தண்ணீரிலே ஸ்நானஞ்செய்து, பகவான் வாசுதேவனை உள்ளத்தில் உணர்ந்து வைத்துத் தவஞ்செய்க' என்று, பன்னிரண்டெழுத்தாலாகிய திருமாலின் திவ்விய மந்திரமொன்றை மைந்தனது அழகிய செவியிலே உபதேசித்து நிரப்பினார்.

திருமாலின் துவாதசாக்ஷரமகா மந்திரத்தைக் கேட்டுக்கொண்ட அப்பிள்ளை, மனம் மிகவும் தெளிந்தவனாகி. அழகிய தளிர்போன்ற சிறிய அடியிணை சிவக்க, பசுமையான தளிர்களையெல்லாம் குழையச்செய்கிற வெம்மையான கானகத்தை மெள்ளமெள்ள நடந்துசென்றடைந்தான்.

இஃது இங்ஙனமிருக்க. அங்கு உத்தானபாத மகாராசன், 'நெருப்புத்திரள் வளைந்த கானகத்திற்கு என் இளங்குழந்தை செல்லப் பார்த்திருந்தேன்! என்ன பாவம்!' என்று உருகிக் கவலையுற்றிருந்தான். அவ்வாறு கவலைப்படும் மன்னனை நாரதமுனிவர் அணுகி, 'காவலனே! கவலற்க: உனது புதல்வனைக் கண்டேன்; திருமால் அவனைக் காப்பார். மைந்தன் இனிமையாகத் தவத்தை இயற்றி வரம்பெற்று வந்து சேர்வன்' என்றுகூறிச் சென்றார். மன்னவன் சகல ஐசுவர்யங்களுடனும் இருப்பினும் மகிழ்வின்றி, குமாரனை நினைத்து மனம்வருந்தினான்.

துருவன், ஒருகாலத்தில் கண்ணன் விளையாடிய பூஞ்சோலைசூழ்ந்த மதுவனமென்னும் இடத்திற் போய்ச்சேர்ந்தான். சேர்ந்த அவன், யமுனாநதியில் நீராடி, கண்ணனைக் கண்ணில் வைத்து, அப்பூங்காவில் தவஞ்செய்யத் தொடங்கினான்; ஒருமாதம் இரண்டுநாள் இடைவிட்டு இனிய கனிகளை உண்டிருந்தான்; பின், ஒருமாதம் ஆறுதினம் இடைவிட்டு, ஆங்காங்கு உதிர்ந்து விழுந்துள்ள சருகுகளைத் தின்றுகொண்டிருந்தான்; பிறகு, ஒருமாதம் ஒன்பது பகல் இடைவிட்டு, தண்ணீரையே பருகியிருந்தான்; பின்பு, ஒருமாதம் பன்னிரண்டுநாள் இடைவிட்டு, காற்றையே உட்கொண்டிருந்தான். நான்குமாதம் இங்ஙனம் செல்ல, அந்தப் பாலனாகிய துருவன், ஐந்தாமாதம் ஒன்றையும் அருந்தாமல், மூச்சை அடக்கி, செந்தாமரை மலர்போலும் பாதத்து விரலொன்றைத் தரையில் ஊன்றிநின்று, பரமாத்மாவைக் கருதித் தவம்புரிந்தான்.

திருவயிற்றில் எல்லாவுலகங்களும் ஆழ்ந்து கிடக்கப்பெற்ற ஸ்ரீமந்நாராயணன் நெஞ்சிற் பொருந்தியிருப்பதனால், மைந்தன் ஒருவிரல் ஊன்றிநின்றானாலும், பெரிய நிலவுலகம் பொறுக்கமாட்டாமல், அலைவீசும் கடல்வெள்ளத்தில் அகப்பட்ட தெப்பம்போல அலைந்தது! அக்கினிமயமாகிய சுதரிசனமென்னும் சக்கரத்தை வலத்திருக்கையிலேந்திய திருமால் அந்தத்துருவனது உள்ளத்தில் அமர்ந்திருந்தபடியால், அவனது தவக்கனல் மிகுதியாகப் பொங்கி, அதனால் பூலோகம்முற்றும் கனலாய்விட்டது. அப்பொழுது துருவன் தன்மூச்சை அடக்கியதனால், எந்தத்தேவர்களும் மூச்சுவிடமாட்டாதவராய்க் கலங்கினார்கள்.

அவர்கள் திரண்டு திருமாலையடைந்து, 'காத்தற்றொழிற்கடவுளே! காத்தருள்க' என்று தங்

கள் வருத்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அப்போது திருமால் திருவாய்மலர்ந்தருள்வாராய், "துருவன் தவம்புரிதலால், மூச்சைவிடவில்லை. அதனால் உமக்கும் மூச்சுத் தடுமாறிற்று. நாம் இரட்சிப்போம்" என்று, உடனே கருடன் மீது ஏறித் துருவன்முன்பு சென்றடைவாரானார். தன்முன்னே வந்துநிற்கும் திருமாலை, கண்மூடி இடைவிடாது தவம்புரியும் துருவன் காணவில்லை. அப்போது, ஸ்வாமி, அவனது உள்ளத்தில் விளங்கும் தமது உருவத்தை மறைத்தருளினார். அவ்வளவில், துருவன் ஸ்வாமியை அகக்கண்ணிற் காணப்பெறானாய்த் திடுக்கிட்டு, கண்மலர் விழித்தான்.

அக்காலையில், பூர்ணசந்திரன்போன்ற திருமுகமண்டலமும், செந்தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களும், குண்டலம் ஒளிவீசப்பெற்ற திருச்செவிகளும், புன்னகை தவழப்பெற்ற திருப்பவளவாயும், திருத்துழாய்மாலை அசைந்து விளங்கும் திருமார்பும், நான்குதிருக்கைகளுமாக, வேதமுங் காணாத திருமாலின் திருவுருவத்தைத் துருவன் கண்டான்; கண்ணாற் பருகுவான்போலப் பகவானை நோக்குவான்; இருகைகளாலும் தழுவிக்கொள்ளுவான்போல ஸ்வாமியின் அருகிற் சென்றடைவான்; தொழுவான்; கண்ணீர்சொரிந்து அழுவான்; உருகுவான்; உள்ளம் உவப்பான்; மனம் வருந்துவான்; துள்ளுவான்; சந்தோஷசமுத்திரத்தில் மூழ்கித் துளைவான்.

அப்போது, உலகத்தவரனைவரும் போற்றத்தக்க அவ்வரசக்குழந்தையின் அழகிய கன்னத்தில், திருமால் தம் திருக்கையில்தாங்கும் பாஞ்சஜங்யம் என்னும் திருச்சங்கினால் நன்றாகத் தடவியருளினார். அங்ஙனம் தடவியதனால், மழலைச்சொற்பேசும் பாலனாகிய அத்துருவன், தன் வாய்மொழி மிகுதியாகத் தோன்ற, மகிழ்ச்சி பொங்கி, பழமறைகளும் அறிந்து துதிக்கமாட்டாத பரமனை அறிந்து துதிக்கலுற்றான்:—

“திருமகளுக்கும் நிலமகளுக்கும் கொழுநனே! உனது உந்தித்தாமரை பெற்றெடுத்த பிரமன், உனது செந்தாமரைக்கண்களின் திருவருள்பெற்றன்றோ, உலகங்களையெல்லாம் தான் படைத்தான்? திருத்துழாய்மாலைமார்பனே! தாமரைமலர்க்காடுபோலத் திருவவயவங்கள் பூத்திருக்கப்பெற்ற நீர்கொண்ட மேகம்போல்வாய்! நீலமலையே! உனது திருவடித்தாமரைகளை மலர்கொண்டு முறைகெடத் தூவி வணங்கப்பெற்றார்க்கன்றி, மற்றையோர்க்கு, உயர்ந்த வீட்டின்பம் கிடைப்பது உண்டோ? கிடைக்காது. இஃது உண்மை. ஆலோசித்தால், பெறுதற்கரிய முக்தியைத் தந்தருளும் முதல்வனே! உன்னைக் காணப்பெற்றும் மற்றொருபொருளை விரும்பிப் பெறுவது, பொன்னுலகில் உள்ள பொன்மயமாகிய அழகிய கற்பகதருவைக் காணப்பெற்றும், நல்லதொன்றைவேண்டாமல், எட்டிக்காய்போன்ற குணமற்றதொன்றை வேண்டிப் பெற்றதுபோலாம் அன்றோ? வானமே! காற்றே! தீயே! நீரே! மண்ணே! இந்த ஐந்தின் உடலே! உயிரே! உயிர்க்கு உயிரே! தியானிக்கின்ற முனிவரது உள்ளத்தில் ஊறுகின்ற தேனே! எங்கள் பெருவாழ்வே! சிவனே! மலரவனே! இவ்விருவர்க்கும் தலைவனே! உன்னைக் குணமில்லாத நான் குறித்து என்னசொல்லித் துதிப்பேன்? மூப்பில்லாத முதற்பொருளே! ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலையும் அயன், அரி, அரன் என்னும் மூவராகி இனிமையாக முறையே இயற்றுகின்ற தேவா! தேவசிகாமணியே! சிந்தாமணியே! தெள்ளமுதமே! ஒருமுதலாகி, இருசுடராகி, முக்காலமாகி, நால்வேதமாகி, ஐவேள்வியாகி, ஆறங்கமாகி, எழுகடலாகி, எட்டுவரையாகி, நவக்கிரகமாகி, தசாவதாரமாகிய குணக்கடலே! என் புல்லிய நாவால் உனது திருக்கல்யாணகுணகணங்களை எங்ஙனம் யான் சொல்லி முடிப்பேன்!’ என்று துதித்தான்.

அப்போது, பகவான் அருளினாற் புன்னகை பூத்து, ‘என் அருமைக்குழந்தாய்! தேவர்களும் இன்னும் அடைதற்கு ஏங்கியிருப்பதும், உயர்ந்த மகாமேருகிரியின் உச்சியில் விளங்குவதும்

உலகின்மேலதும், என்றைக்கும் சாச்வதமாயிருப்பதுமாகிய ஒப்பற்ற ஒரு பதத்தை யாம் உனக்குத் தந்தருள்வோம். வாழ்க. நிலவுலகத்தை இருபத்தாறாயிரம் ஆண்டு ஒற்றைவெண்கொற்றக்குடைநிழற்கீழ் வைத்து அரசாண்டு அத்துருவபதத்தை நீ அடைவாய்' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைந்தார்.

'மாற்றாந்தாய் உரைத்த தீச்சொல் நெஞ்சில் நின்று சுடப் பெரும்பதம் ஒன்றை விரும்புகின்றேன் நான்; நீலமேகம்போலும் நிமலனைக் கண்ணாற்கண்டும் முத்தியைக் கேட்டிலனே!' என்று துருவன் பச்சாத்தாபமுற்று, மிக்க மகிழ்ச்சி கொள்ளாமல் நகரம்போய்ச் சேர்ந்தான்.

'வந்தான் துருவன்' என்று சொன்னவளவில், உத்தானபாதமன்னன் வராத மகிழ்ச்சி வந்து பொங்க, தேன்சிந்தும் மெல்லிய மழலைமொழி பேசும் பிள்ளையின் வருகையைச் சொன்னவர்க்குத் தன் மார்பில் அணிந்துள்ள இரத்தினவாரத்தை எடுத்து வெகுமதியாகக் கொடுத்து, வாழைமரங்களை நிரைநிரையாக வைத்து, முத்துமாலைகளை அழகாகத் தொங்கவிட்டு, கனகமணித் தோரணங்களை அலங்காரமாகக் கட்டி, வானுறவோங்கிய மாடமாளிகை கூடகோபுரங்களைப் புதுமைசெய்து, நறுமலர்மாலைகளை வனைந்து, தேவேந்திரநகரமென்று உணரப் பட்டணத்தைத் துலக்கி, யாவரும் கடல்போலப்பரந்து ஆரவாரித்து உடன்வர எழுந்து, வேந்தர்பலர் வணங்க, மிருதங்கம் சத்திக்க, வலம்புரிச்சங்குகள் ஒலிக்க, உத்தமனும் தேவியரும் செம்பொற் சிவிகையின்மீது வர, அழகிய இரதத்தை விரைவாக ஓட்டி, பாலசூரியன் ஒளி மழுங்கும்வண்ணம் காந்தி செழித்து வருகின்ற அழகிய புதல்வனைக் கண்டான்.

அப்போது துருவன், உருகும் காதலானது உள்ளத்தில் ஓங்கவும், ஸந்தோஷவெள்ளம் பெருகி அலையெறிபவும், இருகரங்களையும் கூப்பி அஞ்சலிசெய்து தந்தையைத் தாள்தொழுதான். மந்தஹாஸந்தோடு விளங்கும் அக்காதலனை, அரசன், பருகுவான்போல நோக்கி, தனது மலர்க்கரத்தால் தழுவியெடுத்துக் கொண்டு, உச்சிமோந்து, விழிநீராட்டினன். பின்பு துருவன், கள்ளக்கண்களையுடைய சுருசியையும் கைகளால் அஞ்சலிசெய்து வணங்கினன். அவளும், பள்ளத்திற் பாயும் தண்ணீர்போலப் பழுத்த அன்பு தலைக்கூட, உள்ளத்தில் உவகைகூர்ந்தாள். திருமகள்கொழுநனாகிய பகவானது திருவருள்வாய்த்தால் யார்தாம் ஸந்தோஷமடையமாட்டார்? பின்பு, துருவன் தன்னைப் பெற்ற அன்னையின் மலர்ப்பதங்களை வணங்கினன். அவள் அவனை வாரியணைத்து, ஈன்றபொழுதினும் முகமலர்ந்தாள். அப்போது, அவளுக்கு ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகிற்று; அன்பு மிகுதியால் முலைப்பால் ஊறி வழிந்தது.

உத்தமன் அருகிலிருந்து கையால் அடிதழுவிக் கொள்ளவும், நிலவேந்தர்கள் நின்றுவணங்கவும், சங்கங்கள் முழங்கவும், நகரத்து மஹாஜனங்கள் களிப்புறவும், துருவன் உத்தம கஜத்தின்மேல் பிறைமதிபோல இருந்து இனிதுசென்று, அரண்மனை யடைந்தான். உத்தானபாதன், துருவனுக்குக் காளைப்பருவம் வந்தவளவிலே, உலகேழும் ஒற்றைவெண்கொற்றக்குடைநிழற்கீழ் வைத்து அரசாளும்படி அவனுக்கு மணிமுடி புனைந்து, தான் கானகமடைந்து தவம்புரிவானாயினன்.

துருவன் அரசுபெற்றபின்னர், ஏழுதீவிலுமுள்ள மன்னரனைவரும் வந்து பணிந்து திறையிடும்படி பூலோகமுழுவதும் ஆஜ்ஞாசக்கரத்தைச் செலுத்தினன். சக்ரவர்த்தியாகிய அவன், கல்வியறிவொழுக்கங்களில் மிகமேம்பட்டு விளங்கிய இருமகளிரை மணம்புரிந்து கொண்டு இன்புற்று வாழ்க்கையில், அவர்களிடத்து மக்கள்மூவரைப் பெற்றுக் களிப்புற்றனன்.

இங்ஙனமினிதிருக்குங்கால், உத்தமன் ஒருகால் இமயமலையையடுத்ததொரு காட்டிற்கு வேட்டையாடச் சென்று, அந்த இயக்கனொரு

வனால் அடிபட்டு இறந்தனன். அவனுடைய அன்னையும், வேட்டையாடச்சென்று காட்டில் மாண்ட தன் தனயனைக் காணுதற்கு நாடிச் சென்றவள், காட்டுத்தீயில் அகப்பட்டிறந்தனள். தன் தம்பியும் சிற்றன்னையும் மாண்ட செய்தியை அறிந்த துருவன், துயரமுற்று, இயக்கர்பலத்தை வேரறுத்துத் தொலைத்து மீள்வேனென்று, பற்பல போர்க்குரிய வாத்தியங்கள் முழங்க யுத்தஞ்செய்யப் புறப்பட்டான்: அப்போது, யானைகள் மலைகள்போலத் திரண்டன; குதிரைகள் கடல்போலப் பரந்தன; வீரர்கள் புலிகள்போல அடர்ந்தனர். இங்ஙனம் சைனியங்கள் நெருங்க, துருவன் தேரின்மீதேறிச் சென்றனன்; இயக்கர்களுக்குத் தலைவனான குபேரனது அளகைநகரினருகிற்சேர்ந்து, அனைவரும் அஞ்சும்படி சங்கநாதஞ்செய்தான்.

அப்போது, இயக்கர்கள், மலைகளையொத்த பருத்த புயங்களில் வில்லெடுத்து, மேகங்கள் போலத் திரண்டார்கள். அதனைக் கண்ட துருவன், அவர்கள்மீது பலவகையாயுதங்களை வீசி, அவர்களை வேறுவேறாகப் பிரித்து, சின்னபின்னமாக அழிக்கத்தொடங்கினான். இயக்கர்பலர் அவனது போர்த்திறத்துக்கு அஞ்சிப் புறங்காட்டினர். போர்க்களத்தில் இரத்தப்பெருக்கு அலைவீசி ஓடலாயிற்று. எஞ்சிநின்ற இயக்கர்கள் பலவகைமாயைகளைக் கொண்டு போர்செய்ய, அவர்கள்மாயையொழியத் துருவன் நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிப்பானாகி, களிறுகளைப் பிளக்கும் அரியேறுபோல இருகண் சிவக்க, வில்லை வளைத்து நிற்கையிலேயே, அவர்கள் மாயைகளெல்லாம் அழிந்தொழிந்தன. அப்போது இயக்கவீரர் பலர் தொலைந்தனர்.

அச்சமயத்தில், இச்செய்தியை உணர்ந்து அவனது பிதாமகனான சுவாயம்புவமனு அவன் முன் வந்துநின்று சொல்வான்:—"அப்பனே! நல்லனவும் தீயனவுமாகிய பலன்களைக் கொண்டு வந்து விடுவதற்குக் காரணம்: சிலர் காலமென்பர்; சிலர் ஈசனென்பர்; சிலர் நிலையில்லாத கானல் நீர்போன்ற மாயையென்பர்; வாற்சாயனாதி சிலர், மலரம்புகொண்ட மதனனென்பர். விளையாததொன்றும் விளையாது. எதுவும் ஊழின் வரும் விளைவேயாகும். உத்தமனது உயிரை ஓர் இயக்கன் கவர, நீ வையகத்து இயக்கருயிரனைத்தையும் கவர்தல் அறமோ?" என்று உறுதிமொழியுரைத்திட, அப்போது துருவன் போரொழிந்து நின்று தொழுதான். அதுகண்டு மகிழ்ந்து ஆசிகூறி மனு சென்றார்.

பிறகு, திவ்ய விமானத்தின்மீதேறிக் குபேரன் அங்குவந்தணுகி, 'உன் தம்பி உத்தமனை இயக்கன் கொன்றிலன்; உத்தமனது வினையே அவனைக் கொன்றது. பெருந்தகையோய்! முனியற்க. நீ விரும்பி நின்ற வரம் யாதேனும் தருவேன் மொழிவாய்' என்று கூற, அக்காலையில் துருவன், மலர்க்கரங்களைக் குவித்து, 'இருநிதிக் கிழவனே! ஸ்ரீமந்நாராயணனது திருவருளல்லது யான் பெறுதற்கு உரியது வேறு யாது?' என்றான். அதுகேட்ட குபேரன், உள்ளமுவந்து, 'அங்ஙனமே ஆக' என்று வரந்தந்து போயினான்.

பின்பு, துருவன் மீண்டு நகர்வந்தடைந்து, "இருப்பினும், நிற்கும்போதும், இரவுகண் துயிலும்போதும், பெருக்கென நடக்கும்போதும், பொருந்தி ஊண் துய்க்கும்போதும், முருக்கிதழ் கனிவாயாரைத் தழுவி நெஞ்சழியும்போதும்" திருமாலைத் தியானித்துத் தொழுதுகொண்டே இருப்பவனாய், பற்பல யாகங்களை விதிப்படி நடத்தி முடித்து, இருபத்தாறாயிரம்வருடம் ஆஜ்ஞாசக்கரத்தை எல்லாவுலகமும் செலுத்தினான்.

இங்ஙனம் நெடுங்காலம் சென்றபின் துருவன், தன் மைந்தனை உலகங்காக்கும்படி அணிமுடி சூட்டி, அரசாக்கிவிட்டு, விசாலமிக்க நீர்வளமுள்ள விசாலையென்னுமிடத்தை அடைந்து, திருமாலை உள்ளத்தில் வைத்துச் சிறந்த தவம் புரிவானாயினன்.

அப்போது, திருமாலின் திருவடிகளுக்குப் பாத்திராகிய சுநந்த, நந்தர் என்பவர், செம்பொன்னிரதமொன்றேறி, அவ்விடத்துக்கு, சந்திரன்போல இனிது ஒளிவீசும் ஒரு விமானத்தைக் கொண்டு வந்து, துருவனை நோக்கித் துதித்து, திருமாலின் தேஜோரூபமாகிய திவ்வியபதத்தை நீ அடைதல்வேண்டும். நீ வருக; வருக" என்று கூறினர்.

அவர்வேண்டுகோளின்படி அப்போது துருவன், பசும்பொன்போல எல்லாத்திசையிலும் காந்திவிரியும் ஓர் திவ்வியரூபத்தைக் கொண்டு அவ்விமானத்தின்மீது ஏறினன். ஏறியதும், அச்சமயத்தில், அவ்விராஜசிகாமணி, தன்னை ஈன்ற அன்னையை மனத்தில் நினைத்தான். மன்னவன் உள்ளத்தில் உன்னியதைத் திருமாலின் அன்பர்களாகிய அவர்கள் உணர்ந்து, துருவனை வைத்துக்கொண்டு விமானத்தைச்செலுத்திப்போகுங்கால், 'அரசனே! விசும்பின்மேல் உன் அன்னையும் செல்லுதல் காண்பாய்' என்று உரைத்தனர்.

அங்ஙனமே அவன் அன்னையைக் கண்டு களித்து, அவளுடன் வானுலகங்கடந்து சூரியபதத்தை நீங்கிச் சந்திரமண்டலத்தை மகிழ்வுறக் கண்டு, விண்ணவர்கள் ஆங்காங்கு மலர்மழை பொழிந்து வாழ்த்த, சிறந்ததொரு பதத்தை அணுகினன். அப்பதம், எக்காலத்தும் அழியாததாய், வானில் ஓங்கிய பதங்களையெல்லாம் கருவதாய், ஒளிசெறிந்து நிற்பதாய், எல்லாவுலகங்களுக்கும் சிகாமணிபோல மேலே நெடுந்தூரத்தில் மிகவுயர்ந்துள்ளதொன்றாகும். அதிற்சென்று புகுந்து அவ்வேந்தர்பிரான் விளங்கினன். அவனது புகழை எவர் புகல வல்லவர்?

துருவன் ஒளிமுடிசூட்டப் பெற்ற அவனது மைந்தன், * தன் தந்தைபோலவே சக்ரபாணியினிடத்துப் பொருந்திய மனத்தனும் எல்லாம் வெறுத்துவிட, அவனது தம்பி † எழுலகங்களையும் காப்பாறுபினன்.

ஒழிவில்லாமல் வருகிற ஊழிதோறூழி அழிவில்லாத பதத்தைச் சென்றடைந்த கெடாத புகழையுடைய துருவனது சரித்திரத்தைப் படிப்பவரும், செவிசிரப்பப்பெற்றவரும், செல்வத்திரளை அடைந்து, மக்கட்பேறு வாய்ந்து, புன்சிரிப்புள்ள கொவ்வைப்பழம்போன்ற இதழுள்ள இனிய அவர்களின் மழலையமுதத்தைப் பருகி மகிழ்ந்து, இங்ஙனம் இம்மையின்பமுற்று, மறுமையில் வீட்டின்பத்தையும் அடைவரென்பர் ஆன்றோர்.

முற்றிற்று.

---

* இவன்பெயர் உத்கலன் என்றுகாணப்படுகின்றது.

† இவன்பெயர் வத்சரன் என்றுகாணப்படுகின்றது.

The Indian Industrial Conference.

இந்தியக் கைத்தொழில் காண்பரேன்ஸ்.

இந்தியக் கைத்தொழில் கான்பரென்ஸ் சென்றமாதம் 30-ம் தேதியன்று லக்நௌ நகரில் கூடியது. அப்போது, கனம் ஸீதா நாதராய் பகதூர் அக்கிராசனம் வகித்தார். அச்சமயம் அவர் செய்த பிரசங்கத்தின் முக்கிய சாராமிசம் வருமாறு:—

"இந்தியாவின் ஜனத்தொகை நாளுக்குநாள் பெருகிக்கொண்டேவருகிறது. மற்ற நாடுகளைப்போல் இந்தியாவானது தொழிலபிவிருத்தியில் முன்னேற்றமடையாமல் நிற்கின்றது. ஆகவே, பெரும்பாலும் ஜனங்கள் தங்கள் தங்கள் ஜீவனோபாயத்திற்காக விவசாயத்தையே எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கின்றது. 1871-ம் வருஷத்துக் கணக்குப்படி, இந்தியாவில் விவசாயத்தொழிலை அநுசரித்து வந்தவர்கள் 100க்கு 62 என்றும், 1901-ம் வருஷத்தில் 100க்கு 68 என்றும், 1911-ம் வருஷத்தில் 100க்கு 71 என்றும், மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால்,

இங்கிலாந்திலோ, வியவசாயத்தொழிலை அநுசரிப்பவர்கள் 100க்கு 9-என்றும், தொழில் முயற்சிகளில் ஜீவிப்பவர்கள் 100-க்கு 58-பேர்களென்றும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால், இந்தியாவில் தொழில் முயற்சி எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறதென்றும், தொழில் முயற்சியைப்போல் வியவசாயத்தை நம்பியிருந்தால் எள்ளளவும் லாபமில்லையென்றும் நன்கு விளங்கும். மற்ற தேசத்தவர்களைக்காட்டிலும் நாம் மிகவும் ஏழைகளாயிருப்பதற்கு இஃது ஒரு காரணமாகும்.

"இந்தியாவின் பூர்வகாலநிலைமையை உற்று நோக்கின், இத்தேசமானது பணம்பெருத்த தேசமென்றும், பொன்விளையும் தேசமென்றும் மேனாட்டாரால் கருதப்பட்டதென்றும், அவர்கள் இங்குப் படையெடுத்து வந்ததற்குக் காரணம் இவையேயென்றும் தெரிகின்றது; மற்றும், இங்கிருந்து கைத்தொழிற்பண்டங்கள் ஏராளமாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்தனவென்றும் தெரிகின்றது. இவ்வளவு சிறப்புப் படைத்த இந்தியாவின் தொழில்கள் வரவர க்ஷீணித்துப்போனதற்குக் காரணம்: சென்ற 18-ம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் ஐரோப்பாவில் தொழில் விஷயமாய் மிக்க முயற்சிகள் செய்யப்பட்டதும், அந்தந்தத் தொழில்களுக்கு ஏற்றவாறு ஏராளமாக இயந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும். இன்னும், இந்தியச்சரக்குக்கள் அங்கு இறக்குமதியாகாதபடி வரிகள் போடப்பட்டதுமாம். இம்மாதிரியான பல காரணங்களினாலும் இந்தியாவின் பூர்வீகத்தொழில்கள் நசித்தும் போய்விட்டன.

பிறகு, தொழிலபிவிருத்திக்குரிய தேவைகளைப்பற்றி ஒவ்வொன்றாய்ப் பின்வருமாறு பேசினார்:—

"இந்தியாவில் இயற்கைப்பொருள்கள் ஏராளமாக இருப்பதனால் தொழிலபிவிருத்திக்குரிய சௌகரியங்கள் நிரம்ப இருக்கின்றன. ஆனால், இந்த இயற்கைப்பொருள்கள் பெருவாரியாக அன்னியதேசங்களுக்கு ஏற்றுமதிசெய்யப்பட்டு, அங்குத் தொழில் முறையில் பண்டங்களாக மாறி, பிறகு இந்தியாவுக்கே திரும்பி வருகின்றன. இந்தியாவிலோ, பலவித வியவசாயப் பொருள்களும் தாதுப்பொருள்களும் இருக்கவும், அவைகளைக்கொண்டு தொழில்கள் ஸ்தாபிக்கப்படாமலிருப்பது இந்தியாவுக்குப் பெருத்த நஷ்டமேயாகும்.

"இந்தியத்தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்துகொடுத்து அவர்களைச் சேர்க்கவேண்டும். அவர்களைப் பற்பல தொழில்களுக்கு உதவும்படி பழக்கவேண்டும். அவர்களுக்குத் தொழிற்கல்வி புகட்டுவதற்காக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். தொழிற்கல்விக்கு அஸ்திவாரமாக ஆரம்பக்கல்வியைப் புகட்டத்தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும்.

"இந்தியாவின் தொழிலபிவிருத்திக்கு முக்கியமான இன்னுமொரு தேவையுண்டு. அதாவது: தொழில் நிபுணர்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் நம் தேசத்தில் அதிகமாக இல்லாததனால், தொழிலின் அபிவிருத்திக்கு ஒரு பெருந்தடை இருக்கின்றது. இதை நிவிருத்திக்க ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஒவ்வொரு தொழிற் கல்விச்சாலை ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அஃதோடு, தொழிலபிவிருத்தியில் உயர்தர அம்சங்களைப் போதிக்கத் தொழிலாராய்ச்சிச்சாலையொன்று ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும்.

"இந்தியாவில் தொழில்களுக்கு மூலதனம் கிடைப்பது கஷ்டமாயிருக்கின்றது. தொழில் முயற்சிகளில் ஜனங்கள் பணத்தைப்போடப் பயப்படுகிறார்கள். இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. அவற்றில் ஒன்று, ஜனங்களுக்கு தொழில் ஸ்தாபிப்பவர்களிடத்தில் நம்பிக்கையில்லாமை. இரண்டாவது, பணத்தையுடையவர்கள் பூமிகளிலும், நிரம்ப வட்டி கிடைக்கும் வியாபாரங்களிலும் தங்கள் பணத்தைப் போடுவது. இந்த இரண்டு இனங்களிலுமுள்ள பணத்தைத் தொழின்முயற்சியில் திருப்ப

வேண்டுமானால், கவர்ன்மெண்டார் தொழில் முயற்சிகளுக்குத் தகுந்த ஆதரவளித்து, முதலாளிகளுக்கு நம்பிக்கையை உண்டுபண்ண வேண்டும்." இவ்வாறு மூலதனத்தைப்பற்றிப் பேசினார்.

தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய யந்திரசாதனங்களைப்பற்றிப் பேசுகையில்: தொழில்களுக்கு யந்திரசாதனங்கள் ஒருவகையில் மூலதனமாகுமென்றும், ஆகலால், அவை வெகுஜாக்கிரதையுடன் நன்கு உபயோகப்படுத்தப்படவேண்டுமென்றும், தொழிற்சாலைக்கு மட்டமான யந்திரங்களை வாங்கிவைப்பதனால் பலவழிகளிலும் நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றனவென்றும், யந்திரங்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு புதியவையாயிருக்கின்றனவோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு செலவு குறைவாகுமென்றும், இதை முதலாளிகள் முக்கியமாய்க் கவனிக்கவேண்டுமென்றும் கூறி, மற்றும் உரைத்தது யாதெனில்,—

"தொழிற்சாலைகள் நன்கு விருத்தியடைந்து லாபம் தருவதற்கு அங்கு அனுஷ்டிக்கப்படும் ஒழுங்குகளே ஒருகாரணமாகும். பெரிய தொழிற்சாலைகள் பல முதலாளிகளின் கூட்டுறவினாலேதான் நடத்தப்படவேண்டியிருக்கின்றன. இவர்களுக்குப் போதுமான தொழில் ஞானம் இல்லாததனால் தொழில்முயற்சிகளை நடத்தக்கூடியவர்கள் மிகவும் அவசியம். அப்படிப்பட்டவர்கள் அர்த்தசாஸ்திர ஞானமுள்ளவர்களாயும், தம் தேசத்தின் மூலப்பொருள்களின் பல விவரங்களும் தெரிந்தவர்களாயும், வியாபாரச்சட்டம், லேவாதேவிமுறைகள், ஏற்றுமதி இறக்குமதிமுறைகள் முதலியன தெரிந்தவர்களாயும் இருக்கவேண்டும். அன்னியநாடுகளில் வியாபாரப்படிப்பில் தேர்ச்சிபெற்றவர்களுக்குப் பட்டமளிக்கப்படுகின்றது. பம்பாய் யூனிவர்ஸிடியிலும் வியாபாரப்படிப்பில் தேர்ச்சிபெற்றவர்களுக்குப் பட்டமளிக்கப்படுகிறது. அதேமாதிரி மற்ற மாகாணங்களிலும் செய்யப்படவேண்டும்."

இன்னும், தொழிற்பட்ட சாமான்களை ஏற்றிக்கொண்டு போவதற்கான கட்டணங்கள் மலிவாயிருக்கவேண்டுமென்றும், அவைகள் சேதப்படாமல் சீக்கிரத்தில் கொண்டுபோகப்படவேண்டுமென்றும், ரெயில்வே கம்பெனியார்கள் தங்கள் லாபத்திலேயே கண்ணுயிராமல் தொழிலபிவிருத்திக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கூறி, ரெயில்வேக்களின் நிர்வாகத்தைப்பற்றிப் பின் வருமாறு அபிப்பிராயப்பட்டார்.

"ரெயில்வேக்களின் நிர்வாகத்தைக் கவர்ன்மெண்டாரே வகிக்கவேண்டுமென்று சில ஜனத்தலைவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றார்கள். அவ்விதம் செய்யக் கவர்ன்மெண்டாருக்குச் சௌசரியமேற்படாவிட்டால் வேறு ஏற்பாடுசெய்யலாம்: ரெயில்வே கம்பெனியின் நிர்வாகம் தேசநன்மையையொட்டி நடத்தப்படுவதற்காக ஒரு கமிடியைச் சாசுவதமாக ஏற்படுத்தலாம். அக்கமிடியில் ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜிகள் இருவரும், நிபுணர்களான ஐரோப்பியர் ஒருவரும், இந்தியர் ஒருவரும் நியமிக்கப்படவேண்டும். இக்கமிடிக்குத் தேசநன்மையின்பொருட்டு ரெயில்வேகட்டணங்களை மாற்றவோ, வேறுதிருத்தங்களைச் செய்யவோ அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். இதுதவிர, மூலப்பொருள்கள், யந்திரங்கள் முதலியவைகளைக் கொண்டுபோவதற்கு ரெயில்வே சட்டணங்களைக் குறைவாக ஏற்படுத்தவேண்டும். இப்படிச்செய்தால், தேசத்தில் திரவிய அபிவிருத்தி ஏற்படுமென்பதற்கு ஐயமில்லை.

"தொழிலபிவிருத்திக்கு இராஜாங்கவுதவி அவசியமென்பது எவராலும் மறுக்கமுடியாது. தொழில் முயற்சியில் அபிவிருத்தியடைந்த எல்லாத்தேசங்களிலும் தொழிலின் முற்போக்குக்கு இராஜாங்கத்தார் உதவிசெய்துவருகிறார்கள். ஜப்பானில் தொழில்செய்பவர்களுக்கு இராஜாங்கத்தார் உதவிசெய்வதுடன், அவர்களே தொழில்களை நடத்திக்காட்டியும் வருகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதனால், முதலாளிகளுக்குத் தைரியமுண்டாகிறது. உள்நாட்டுத் தொழிற்சாலைகளில் செய்யப்படும் பண்டங்கள் கூடியவரை நன்றாயிருக்குமாயின், அவைகளையே கவர்ன்மெண்டார் வாங்குவதாக வாக்குறுதி செய்யவேண்டும்."

பிறகு, கூட்டுறவுச்சங்கங்களைப்பற்றிப் பேசும்போது; தொழிலபிவிருத்திக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் மிகவும் அவசியமென்றும், இந்தியாவில் கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் வியவசாய விஷயமாகவே உழைத்துவருவதனால், அவைகளைக் கைத்தொழிலபிவிருத்திக்கும் உழைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்றும் கூறி, இன்னும் இதுசம்பந்தமாய்ப் பலவிஷயங்களைச் சொல்லித் தமது பிரசங்கத்தை முடித்தார்.

Review of the Press.

பத்திரிகை ஆராய்ச்சி.

Constipation.

மலச்சிக்கல்.

மனிதர்களுக்கு மலச்சிக்கல் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களைப்பற்றியும், அதற்காகச் செய்யவேண்டிய பரிஹாரத்தைப்பற்றியும் "ஜனாபிமானி" பின்வருமாறு எழுதுகிறது:—

மலச்சிக்கல் ஏற்படுவதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுள் முக்கியமானவை : வெளிக்குப் போகத் தோன்றும்போது அதை அடக்குவதும், கிரமமாய் மலப்பிரவிருத்தியாவதற்சாகவென்று அடிக்கடி மருந்துகள் சாப்பிடுவதுமே.

சிலர், வேலையில் கவனமாயிருந்துகொண்டு மலத்தை அடக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். வேறு சிலர், காலம் சரியாயிராததால் அடக்கிக்கொள்ளுகின்றார்கள். பெரிய ஆபீசுகளிலும் பள்ளிக்கூடங்களிலும் கக்கூஸுகளுக்குப் போகிறவர்கள் அதிகம். அவ்விடங்களில் அதிகமான ஜனங்களுக்கு வேண்டியபடி கக்கூஸுகள் போதாமலிருப்பது சகஜம். அதனால் பலர் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி காத்திருப்பவர்களுக்குச் சிறிது நேரம் சென்றதும் மறுபடி வெளிக்குப்போக அவசரமில்லாமல் காலக்கிரமத்தில் மலச்சிக்கல் ஏற்படுகிறது.

தினந்தோறும் கிரமப்படி மலப்பிரவிருத்தி ஏற்படுவதற்காக மருந்து சாப்பிடுவதனால், பிற்பாடு குடல் சம்பந்தமாக வியாதிகள் ஏற்படக்கூடும்.

சாப்பாட்டு நேரத்தில் போதுமான அளவு ஜலம் குடிக்காமலிருப்பதாலும், அதிகமான அளவில் ஜலம் குடிப்பதாலும் மலச்சிக்கல் ஏற்படுவதுமுண்டு. குறைவாய் ஜலம் குடித்தால் மலம் கெட்டியாய்ப்போய்விடும். அதிக ஜலம் குடிப்பதனால் குடலிலுள்ள உணவை ஜீர்ணம்செய்ய உதவும் காஸ்ட்ரிக் ஜூஸ் என்னும் பாசகநீர்வேகம் குறைந்துபோய் உணவைச் சரியாய் ஜீர்ணம் செய்வதில்லை. இதனால் ஜீர்ணமாகாத ஆகாரம் அடிக்குடலில் போய் உபத்திரவமுண்டாக்கி, சரியாய் மலப்பிரவிருத்தியாகாமல் செய்துவிடுகிறது.

குடலின் உட்பாகமானது அமைப்பில் மாறுபாடு அடைவதாலும், அதில் தசைகள் அதிகமாக வளருவதாலும், அன்னியவஸ்துக்கள் தங்குவதாலும் மலம் தடைப்படக்கூடும். மலச்சிக்கலைப் போக்கடிக்க முதன் முதலில் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்னவென்றால், மலப்பிரவிருத்திக்காக மருந்து சாப்பிடும் வழக்கமிருந்தால் அதை முதலில் நிறுத்திவிடுவதே. மேலும், மலப்பிரவிருத்திக்காக ஆசனத்துவாரத்தில் குழாய் வைத்துப் பீச்சும் வழக்கத்தையும் நிறுத்திவிடவேண்டும். இந்த மருந்துகளையும் குழாய்களையும் உபயோகிப்பதால், தற்கால சாந்தியாகச் சுவற்ப நன்மை ஏற்படுகிறதென்றாலும், அவைகள் மலச்சிக்கலின் காரணத்தைப் போக்குகிறதில்லை. காலம் செல்லச்செல்ல, இவைகளை மேன்மேலும் உபயோகிக்கும்படி ஏற்பட்டுவிடுகிறது. கடைசியில், மிகவும் வீரியமுள்ள மருந்துகளை உபயோகித்தாலொழியச் சரியாய் மலப்பிரவிருத்தியாவதில்லை. குழாயை உபயோகிப்பதனால் காலக்கிரமத்தில் குடல் கோளாறடைந்து பலமிழந்துவிடுகிறது.

ஒவ்வொருவரும் தமது தேகநிலைமையைத் தக்க வைத்தியர்களைக்கொண்டு பரிசீலனை செய்து, தமக்கு ஏற்ற ஆகாரம் இன்னதென்று தெரிந்து, அவைகளையே புசித்துவரவேண்டும். ஆனால், பொதுவாய்ச் சொல்லுமிடத்து, மலச்சிக்கலுள்ளவர்கள், காய்கறிகள், தானியங்கள், பழங்கள், நெய், எண்ணெய் முதலிய கொழுப்பு வஸ்துக்களை உபயோகிக்கவேண்டும். எண்ணெய் நெய் இவைகளை அதிகமாய் உபயோகிப்பது நல்லது.

காலையில் சாப்பிடுவதற்குமுன் ஒரு சிட்டிக்கை உப்புப்போட்ட வெந்நீரைக் குடிப்பதால் மலச்சிக்கல் நீங்கக்கூடும். வேறு கோளாறுகள் ஏற்படாமலிருந்தால், சாப்பாட்டு நேரத்துக்கு இடையில் தண்ணீரை யதேஷ்டமாய்க் குடிக்கலாம்.

தினந்தோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வெளிக்குப்போவதென்று வைத்துக்கொண்டு, அந்தநேரத்தில் கக்கூஸுக்குள் போய்விட்டாவது வரவேண்டும்.

மலச்சிக்கலுள்ளவர்கள் தினம் தேகப்பயிற்சி செய்து வந்தால் வியாதி நீங்கக்கூடும். தேகப்பயிற்சியால் குடல் சுறுசுறுப்படைந்து தனது வேலைகளைச் சரிவரச் செய்யும். ஆனால், தேகத்தின் ஒருபாகம்மட்டும் அபிவிருத்தியடையும்படி தேகப்பயிற்சி செய்யக்கூடாது.

தேசத்தின் எல்லாப்பாகங்களுக்கும் சரிவரப் பயிற்சி ஏற்படவேண்டும். மேலும், எவ்வளவு தாங்கக்கூடுமோ அவ்வளவு தேகப்பயிற்சிதான் செய்யவேண்டுமே யொழிய, தேகத்தைச் சிரமப்படுத்திக்கொண்டு அதிகமாகத் தேகப்பயிற்சி செய்யக்கூடாது.

தேகத்தில் வேறு ஏதாவது கோளாறு இருக்கிறதாவென்று வைத்தியர்களைக்கொண்டு சோதிக்கச்செய்து தக்க சிகிற்சைகள் செய்யவேண்டும். தக்க வைத்தியர்களைக்கொண்டு தேகநிலைமையைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் கண்ட பேதி மருந்துகளையும் சாப்பிடுவது உசிதமன்று.

Agriculture : Past and Present

முற்கால தற்கால வியவசாயம்.

சமீபத்தில் வெளிவந்த "விவேகபோதினி"யில் ஸ்ரீமான் ஜே. ஆர். ரங்கராஜு அவர்கள், முற்கால தற்கால வியவசாய நிலைமையைப்பற்றி ஓர் வியாசம் எழுதியிருக்கிறார். அதில் அவர், தற்காலத்தில் பயிரிடப்பட்டுவரும் நிலங்களில் கிடைக்கும் மாசூலைவிட அதிகமாசூல் கிடைக்கும்படி செய்வது எப்படி என்பதையும், அதற்காக அநுஷ்டிக்கவேண்டிய முறைகள் இன்னவென்பதையும்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து எழுதுகிறார். வியவசாயத்துக்கு இன்றியமையாத சாதனங்கள் மூன்று. அவை : 1. நிலவளம், 2. நீர்வளம் 3. குடிவளம்.

1. நிலவளம்: முற்காலத்தில் தரிசாயிருந்த நிலங்கள் பயிரிடப்பட்டதாலும், அநேக வருஷங்களாய் நிலத்தில் இயற்கையாய்ப் பயிருணவுப்பொருள்கள் சேர்ந்திருந்ததாலும் பயிர்கள் வீரியமாய் வளர்ந்து நல்ல மாசூலைக் கொடுத்துவந்தன. வருஷந்தோறும் அதே நிலம் பயிரிடப்பட்டுவந்ததால் நிலவளம் குன்றி, நிலத்திலுள்ள சத்துக்கள் வருஷா வருஷம் குறைந்துகொண்டேவந்தன. ஆகையால் தான், முற்காலத்தில் கிடைத்த மாசூல் தற்காலத்தில் நமக்குக் கிடைப்பதில்லை.

2. நீர்வளம்: மேய்ச்சல் நிலங்களெல்லாம் கைப்பற்று நிலங்களாகிவிடவே, கால்நடைகள் மேய்வதற்கு இடமில்லாததனால் (காடுகளை ரிஸர்வ்செய்வதற்குமுன்) காடுகளில் விட்டு மேய்த்ததாலும், புதியவையாய் முளைக்கும் மரங்கள் முதலியவை முளைக்காமற்போனதாலும், காடுகளிலுள்ள மரங்களைக் கவர்ன்மெண்டார் விற்றுவிடும்படி செய்ததாலும், அநேகமாய்க் காடுகள் நாசமாய்விட்டதாலும், தற்காலத்தில் போதிய மழை பெய்வதில்லை. மழை பெய்யாமற்போகவே கிணற்று நீர் அருநீராய்விட்டதனால், ஏரிகுளங்களில் போதிய தண்ணீரில்லாமற் போய்விட்டதனாலும், பயிர்களுக்குத் தண்ணீர்த்தட்டு உண்டாகிவிட்டது.

3. குடிவளம்: தற்காலத்தில் வியவசாயம் செய்வது அகௌரவமென்று நினைத்துப் புத்திசாலிகளல்லாத படியாத அறிவீனரிடம் வியவசாயத்தை ஒப்பித்துவிட்டு இருப்பதால், வியவசாயம் சரியானவர்களால் நடத்தப்படாமலிருப்பதோடு, உண்மையான உழைப்பாளிகளும் பினாங்கு, சிங்கப்பூர், நேட்டால், கொழும்பு முதலிய அயல் நாடுகளுக்குப் போய்விடுவதால் குடிவளமும் குறைந்துவருகிறதென்பதில் சந்தேகமில்லை. குடிகளும் வயிற்றுக்குப் போதிய சாப்பாடில்லாததால், முன்போல வேலைசெய்ய முடிவதில்லை.

நமது கவர்ன்மெண்டார் வியவசாய அபிவிருத்திக்காகப் பலவிடங்களிலும் வியவசாயப்பண்ணைகளை ஸ்தாபித்து, அவைகளில் நவீனமுறைகளால் வியவசாயம் செய்தும், அவற்றால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளை ஜனங்களுக்கு நிரூபித்துக்காட்டியும் வருகிறார்கள். அவ்வாராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டு அவைகளின்படி நடப்பது அவசியமேயாயினும், கீழ்க்கண்டவற்றைக் கிருஷிகர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று இங்கிருபர் எழுதுகிறார்.

1. தற்காலத்தில் நாம் உபயோகிக்கும் நாட்டுக்கலப்பையைவிட, ஆழமாய் உழக்கூடியதும், மண்ணைப் புரட்டித் தள்ளக்கூடியதுமான சீர்திருத்திய நாட்டுக் கலப்பையை உபயோகித்தல்.

2. சால்விதைக் கலப்பையால் விதைகளைப்போடல்.

3. ஒற்றை நாற்று நடவு செய்தல்.

4. விதை தெரிந்தெடுத்தல்.

5. பசுந்தாள் பயிர் நிலத்திலேயே உண்டாக்கி, அதிலேயே உபயோகப்படுத்தல்.

6. ஆடுமாடுகளின் மலமூத்திரங்களை அவம் போகாமல் சரியானபடி சேகரித்து மட்கவைத்து உபயோகித்தல். வறட்டி தட்டாமல் சாணத்தை எருவாகவே உபயோகித்தல்.

7. ஒரு நிலத்தில் ஒரேபயிர் வருஷாவருஷம் செய்துகொண்டிராமல் பயிர்மாற்றல்.

8. ஒருவன் தனக்கிருக்கும் எல்லா நிலங்களிலும் ஒரேதினுசுப் பயிரிட்டுவிட்டு, தண்ணீர்த் தட்டாலாவது, நோய்நொடிகளின் பாதைகளாலாவது, அல்லது வேறு எந்தக்காரணத்தினாலாவது அப்பயிர் விளையாவிட்டால், ஜீவிக்கமுடியாமல் கஷ்டப்படாதபடி பலவிதமாகப் பயிரிடல்.

9. கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய சோளநாற்றாவது, கினியாபுல் முதலியவைகளாவது பயிர்செய்து அவைகளைச் சரியானபடி போஷித்துவரல்.

10. நமது தேசத்தில் விளைவாகும் பிண்ணாக்கு முதலிய எருப்பொருள்களை நமது தேசத்திலுள்ள நிலங்களுக்கே உபயோகப்படுத்தல்.

Economic Notes.
பொருளாதாரக் குறிப்புக்கள்.

Education.
வித்யா விஷயம்.

Duties of a Teacher.

உபாத்தியாயரின் கடமைகள்:—உபாத்தியாயர்கள் தங்கள்கடமைகளைச் சரிவரச்செய்வதற்கு இருக்கவேண்டிய யோக்கியதைகள் இரண்டு. அவை: ஞானம், நன்னெறி. உபாத்தியாயர்களின் முக்கியஉத்தேசம் மாணாக்கர்களுக்கு சன்மார்க்கம் கற்பித்தல்; அவர்கள் தங்களிடத்தில் அடையவேண்டிய வித்தையை யடைந்தபிறகு அவர்கள்தொழில் எதோ அதை நன்றாய்ச் செய்யும்படியான ஒரு திறன் எற்படுத்துதல்வேண்டும். ஆகையால், இவை இரண்டும் நிறைவேறுமாறு உபாத்தியாயர்கள் எப்பொழுதும் கவனத்துடன் முயலவேண்டும்.

மாணாக்கர்க்குச் சன்மார்க்கம் போதிக்கும் உபாத்தியாயர்கள் தாங்களே அம்மார்க்கத்தில் ஒழுகுவது அவசியமன்றோ? பிள்ளைகளுக்கு நற்குணங்கற்பித்துத் தங்களுடைய குணம் துர்க்குணமாயிருந்தால் யாதுபயன்?

ஆதலால், உபாத்தியாயர்களுக்குத் தங்கள் வேலையை நன்றாய்ச்செய்யும்படி பொருந்தியிருக்க வேண்டிய அம்சம் நல்லொழுக்கமே யாகும். அதுவின்றேல், அவர் தொழில் சாரமற்ற கோதுபோலிருக்கும்.

உபாத்தியாயர்கள் போதிக்கப்புகும் விஷயத்தில் நல்ல ஞானத்தைப் படிக்கும் மாணாக்கர் மனதில் பசுமரத்தில் அடித்த ஆணிபோல் ஐயமறப் பாயச் செய்யும் திறமும் இருக்கவேண்டும். எந்த விஷயங்களைக் கற்பிப்பதில் அவர்களுக்குப் போதுமான பயிற்சியில்லையோ அந்த விஷயங்களைக் கற்பிப்பதைக் காட்டிலும் கற்பிக்காமலிருப்பது நல்லது. அப்படித் தெரியாமல் உபாத்தியாயர்கள்செய்வது குருடன் குருடனுக்கு வழிகாட்டுவதாகும்.

ஆனால், தெரியாத விஷயங்களை நன்றாய்த்தெரிந்துகொண்டு உபாத்தியாயர்கள் கற்பிக்கவேண்டும். இந்த விஷயமாக உபாத்தியாயர்களுக்கு விருத்தாப்பியம் இல்லை; அவர்கள் என்றும் மாணாக்கரே. தாம் அடைந்த கல்வி போதுமென்று இருக்கப்பெற்ற உபாத்தியாயன் பிரயோஜனப்படமாட்டான். கல்விக்கு அளவில்லை. தற்காலத்தில் எவ்வளவோ புதிய புதிய விஷயங்களும், முக்கியமாய்ச் சாஸ்திர சம்பந்தமான விஷயங்களும் வெளியாவதைப் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்து, அவர்கள் ஞானத்தைத் தற்கால விசேஷங்களுக்குத் தகுந்தபடி விகஸிக்கச்செய்யவேண்டும். ஆகையால், தன் கடமையைச் சரியாய்ச் செலுத்தும் உபாத்தியாயன் நாளுக்குநாள் தன்னுடைய ஞானத்தை விருத்திசெய்துகொண்டு, மாணாக்கர்களுக்குக் காலத்துக்குத் தக்க அறிவை உண்டுபண்ணவேண்டும்.—விவேகபோதினி.

Tamil and its progress.

தமிழும், அதன் அபிவிருத்தியும்:—ஆங்கிலத்திலுள்ள "என்ஸைகிளோ பீடியா பிரிட்டானிகா" என்னும் நிகண்டுவைப்போல் தமிழிலும் ஒரு கிரந்தம் வெளியிடப் பணவுதவிசெய்வதாய் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார்களில்ஒருவரும், ஆண்டிபட்டி ஜமீன்தாருமாகிய ஸ்ரீமான் பெத்தாச்சிசெட்டியார் முன்வந்திருக்கிறாரென்று கேட்டுச் சந்தோஷமடைகிறோம். இதன் பதிப்பாசிரியராக ஸேதுபதி சம்ஸ்தான வித்துவான் ஸ்ரீமான் ராகவய்யங்காரவர்கள் எற்படுத்தப்படுவாரென்றும் அறிகிறோம். இந்த நிகண்டானது ஆங்கிலத்திலுள்ளவைகளைப்போலவே பல அம்சங்களையும் கொண்டிருக்கவேண்டுமானால் அய்யங்காரவர்கள் அவ்விஷயங்களில் தேர்ச்சியடைந்த பல பிரமுகர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்போது தெலுங்கிலும் ஒரு நிகண்டு ஆந்திர அபிமானிகளால் வெளியிடப்படுகிறது.

Another Samskrit College at Madras.

சென்னையில் மற்றொரு சம்ஸ்கிருத காலேஜ்:—சென்னை நகரவாசியாகிய ராவ் சாகேப் வி. கண்ணன் செட்டியார் அவர்கள், மைலாபூரில் ஓர் சம்ஸ்கிருத காலேஜை எற்படுத்தப்போகிறாரென்று அறிந்து சந்தோஷப்படுகிறோம். அது விசிஷ்டாத்வைத சம்ஸ்கிருத காலேஜ் என்று பெயர் பெறும். இங்கு மாணவர்களுக்கு இலவசமாகக் கல்வி கற்பிக்கப்படும். இதோடு, இக்காலேஜைச் சேர்ந்த ஹோஸ்டலில் மாணவர் கட்டணமில்லாமல் சாப்பிடவும் வசதிகள் எற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்த பிப்ரவரி 15-ந் தேதி வரை அப்ளிகேஷன் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்படுமென்றுத் தெரிகிறது.

Agriculture.

வியவசாயம்.

A new disease for paddy.

நெற்பயிரில் ஓர் புதுவியாதி:—நெற் பயிருக்குப் பல வியாதிகள் சம்பவிக்கின்றன. இந்தவியாதிகள் பூச்சிகளினாலேயே ஏற்படுகின்றனவென்று தெரிகிறது. நன்செய்யில் ஒவ்வொரு வருஷமும் குருத்துப் பூச்சியால் பயிர் சேதப்படுகிறது. கதிர் பூராவும் சாவியாவதற்கு இப்பூச்சியேதான் காரணம். யானைக்கொம்பு என்னும் பூச்சியானது குருத்தைத் தின்று கதிர்விடுவதையே நிறுத்திவிடுகிறது. இவ்வாறு பூச்சிகளினால் பயிர் நாசமாவதை வியவசாயிகள் அறியாமல், இவ்வியாதி கிராமதேவதையின் கோபத்தினாலும் இன்னும் பல காரணங்களினாலும் வருகிறதென்றும், இதைத்தடுக்க அவர்கள் செய்யக்கூடியது ஒன்றுமில்லையென்றும் எண்ணுகிறார்கள். "சுதேசமித்திரனில்" ஒரு நிருபர் இப்பூச்சிகளைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறார். அது: ஆனைக்கொம்பு விழுந்த பயிர் ஒன்றை வேருடன் பிடுங்கி அதை நடுவே கிழித்துப் பார்த்தால், அத்தண்டின் நடுவே வளர்கிற பாகத்தை ஒரு சிறு புழு தின்பதைக் காணலாம். இதனால் குருத்தானது கதிர்விடும் தண்டாக வளராமல் இலைக்காம்பின் கீழே ஒரு சிறு அறையாக மாறுகிறது. சில விருட்சங்களில் இலையில் புடைப்புகளிருக்கக்காணலாம். அப்புடைப்புகள் சில ஈக்களால் உண்டாகிறது. ஒரு ஈ அவ்விலையில் முட்டையிடும். முட்டையினின்று வரும் புழு அவ்விலையின் நடுவே இருக்க அதைச்சுற்றி வீக்கம் கண்டதுபோல் ஒரு புடைப்பு காணும். இப்புடைப்பான அறைக்குள் அப்புழுவரும். பிறகு ஈயாக மாறி வெளியே போய்விடும். அதேமாதிரியாக ஆனைக்கொம்பு புழு வளரவளர அதன் அறையும் நீண்டு வளர்கிறது. வளர்கிற பாகம் தின்னப்படுவதால், மேலே பயிருணவு ஏறுகிறதில்லை. ஆகையால், அந்த அறை வெளுத்துக்கொண்டே வருகிறது; முற்றிலும் முழு சிவப்பு நிறமுள்ளதாய் கால் அங்குலத்திற்குச் சற்றுக் குறைவான நீளமுள்ளதாயிருக்கும். வெண்மையான நீண்ட குழாய் மாதிரி இருக்கிற இதன் அறையை ஆனைக்கொம்பென்று சொல்லுவார்கள். சிலர் வெண்தண்டென்றும், தண்டீத்தென்றும் சொல்லுவது வழக்கம். பிறகு கதிரும் உண்டாவதில்லை. இப்படி வளர்ந்த சிவப்புப்புழு ஸ்தம்பித்து உருமாறவிருக்கிறது. அப்போது அது உண்பதில்லை. இக்காலந்தான் அது புழு உருவிலிருந்து ஈயாக மாறுகிற சமயம். ஆறுகால்களுடன் நீண்ட இரண்டு மீசை மயிர் இதற்குண்டாகி இறகும் முளைக்கின்றது. பிறகு, அறையின் உச்சியில் ஒரு பாகத்தைத் தின்று ஓட்டை செய்து அதன் வழியே கொசுப்போன்ற இந்த ஈ வெளியே பறந்து போகிறது. ஈ தன் முட்டைகளை ஒவ்வொன்றாய் இடுகின்றது. இம்முட்டைகளிலிருந்து மேலே சொன்ன புழு உண்டாகிறது.

இந்தவியாதியை உண்டாக்கக் காரணமாயிருக்கிற ஈக்களைத் தொலைக்க வேறு ஈக்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஈ ஒரு எள்ளின் அளவு பெரியதாயிருக்கும். இது ஆனைக்கொம்பு புழுவின் உடலில் 20, 30 முட்டைகள் உண்டாகும். முட்டைகளிலிருந்து சிறு புழுக்கள் கிளம்பி அப்பெரும்புழுவின் தோலைத்தவிர உள்ளே குடல் முதலியவைகளைத் தின்று கடையில் அதைக் கொன்றுவிடுகிறது. பிறகு, இச்சிறு புழுக்கள் தனித்தனி சிறு கூடுகள்கட்டி தோற்கூட்டினுள் தாங்களும் உருமாறவிருக்கின்றன. சிலநாள் கழித்து அக்கூட்டினின்று 20, 30 சிறு ஈக்கள் கிளம்பி வெள்ளைத்தண்டின் உச்சியில் ஒரு துவாரம் செய்து அதன் வழியே எல்லாம் பறந்து போகின்றன.

Agriculture and Education.

வியவசாயமும், கல்வியும்:—இந்தியாவின் க்ஷேம அபிவிருத்திக்கு வியவசாய முற்போக்கு மிகவும் அவசியமென்றும், சாமானிய வியவசாயிகளுக்கு ஆரம்பக்கல்வி கொடுக்கப்பட்டாலொழிய வியவசாயம் அபிவிருத்தியடைவது தடைப்படும் என்றும் கனம் J. மெகன்ன என்பவர் இம்மாதம் ஸெனட் சபை மண்டபத்தில் "வியவசாய அபிவிருத்தி" என்னும் விஷயத்தைப் பற்றி பிரசங்கித்தபோது குறிப்பிட்டார். அச்சமயம் கனம் இராஜகோபாலாசாரியர் இவ்விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசியபோது: திருவாங்கூரில் வியவசாயம் அபிவிருத்தியடைந்திருப்பதற்குக் காரணம் அங்கு ஏறக்குறைய எல்லோரும் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களாயிருப்பதனாலேயேதானென்றும், பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் அவ்வாறு அபிவிருத்தியடையாமலிருப்பதற்குக் காரணம் போதுமான கல்வியறிவு இல்லாமையேயென்றும் குறிப்பிட்டார். ஆதலால், தேசமுற்போக்குக்குக் கல்வியே அடிப்படையாக இருக்கிறதென்பது கவனிக்கத்தக்கது.

Protecting cattle from Flies.

கால்நடைகளை ஈக்கள் தொந்தரை செய்யாமல் பாதுகாப்பது:—கால்நடைகளை ஈக்கள் தொந்தரை செய்யாமலிருப்பதற்குச் சில பரீக்ஷைகள் அமெரிக்கா ஐக்கியநாடுகளின் கவர்ன்மெண்டார் செய்து பார்த்திருக்கிறார்கள். சில திரவப்பொருள்களை கால்நடைகளின்பேரில் தடவிவிட்டால், பிறகு ஈக்கள் அவைகளை அணுகுவதுகூட இல்லை.

Industry.

கைத்தொழில்.

Government Aid to Industries.

கைத்தொழில்களுக்குக் கவர்ன்மெண்டார் உதவி செய்தல்:—சென்றமாதம் லக்னௌ நகரில் இந்தியக் கைத்தொழில் கான்பரென்ஸ் கனம் வீ தநாதராய் பஹதூர் அவர்களின் அக்கிராஸனத்தின்கீழ் கூடிற்று. அப்போது அவர் இந்தியக்கைத்தொழிலின் அபிவிருத்தியைப்பற்றிப் பேசிய பலவிஷயங்களும் வேறொரு பத்தியில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவர் கைத்தொழில்களுக்குக் கவர்ன்மெண்டார் உதவிசெய்வதைப்பற்றிப்பேசியது வருமாறு:—

“ஒரு தேசத்தின் தொழில்கள் அபிவிருத்தியடைவதற்கு அந்தத்தேசத்து இராஜாங்கத்தாரின் உதவி அவசியம் வேண்டும். மேனாடுகள் பலவற்றிலும் இராஜாங்கத்தாரின் உதவியைக்கொண்டே ஏராளமாகக் கைத்தொழில்கள் முற்போக்கடைந்து வருகின்றன. ஜப்பான் தேசத்திலேயும் இராஜாங்கத்தவர்களின் உதவியால் கைத்தொழில்கள் விருத்தியடைந்திருக்கின்றன; தொழில்களுக்கு நஷ்டம்வருவதாயிருந்தாலும், போதிய சகாயமின்றி நசித்துப்போவதாயிருந்தாலும் இச்சமயங்களில் இராஜாங்கத்தார் அவைகளுக்கு உதவிசெய்து தொழில்களை விருத்திக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். மிகுந்தலாபம் தரக்கூடிய பலதொழில்களை ஜப்பான் கவர்ன்மெண்டாரே முதலில் நடத்தி ஜனங்களுக்குக் காட்டி, பிறகு அவர்களுக்கு ஒப்பிக்கிறார்கள். இதோடு, கவர்ன்மெண்டாருக்கு வேண்டிய எல்லாச்சாமான்களும் அத்தேசத்திலேயே செய்யப்பட்டவைகளாக இருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனைகள் ஏற்படுத்தியிருப்பதோடு, இன்னும் தொழில் அபிவிருத்திக்கு அநுகூலமான பல சட்டங்களையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

“இந்தியாவில் தொழிலபிவிருத்திக்காக, கவர்ன்மெண்டார் பல பிரயத்தனங்கள் செய்துவருகிறார்கள். இவைகளை எவ்வாறு விருத்திசெய்வது என்பதையும், இவை சம்பந்தமாய்ப் பல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்வதையுங்குறித்துக் கவர்ன்மெண்டார் ‘கைத்தொழில் கமிஷன்’ என்ற ஒரு கமிஷனை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதில் தொழில் நிபுணர்களான இந்தியர்சிலர் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இம்முயற்சியினால் இந்தியத்தொழில்களுக்கு நற்காலம் பிறக்குமென்றே நம்புகிறேன்.

“கவர்ன்மெண்டார் தொழில்களை விருத்திசெய்ய வேண்டுமானால், தொழில் சம்பந்தமாய் அவர்களுடைய நோக்கம் விசாலமாயிருக்கவேண்டும். கவர்ன்மெண்டு பாங்கிகள் தகுந்த ஜாமீன்பேரில் குறைந்தவட்டிக்குக் கைத்தொழில்களின் அபிவிருத்திக்காகக் கடன்கொடுக்க வேண்டும். தொழிற்பண்டங்களை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்துக்குக் கொண்டுபோவதற்குவேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும். க்ஷீணித்துப்போகும் தொழில்களை கவர்ன்மெண்டார் ஏற்றுக்கொண்டு அவைகளை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

“கவர்ன்மெண்டார் தொழில்களுக்குப் போதுமான உதவிசெய்ய முன்வரும் விஷயத்தில், அவைகளுக்கு வேண்டிய முதல் சேகரிப்பதும் கஷ்டமில்லை. சில தொழில்களைக் கவர்ன்மெண்டாரே ஆரம்பித்துநடத்திக் கொண்டுவந்தால், அவைகளைப்பார்த்து ஜனங்களும் தங்கள் முதலைக்கொண்டு அவ்வாறே செய்யக்கூடும்.

“கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்காக ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்களை உழைக்கச்செய்தால், ஆங்காங்கு இந்தியர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் தொழில்கள் அபிவிருத்தியடையும்.”

Paper from Cotton Stalks.

பருத்திக் காம்பிலிருந்து காகிதஞ்செய்தல்:—இப்போதுநடக்கும் மகாயுத்தத்தின் காரணமாக மேனாடுகளிலிருந்து ஏராளமாகக் காகிதம் முதலியன வாராததுபற்றி அவற்றின் விலை பலமடங்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. எலிச்பூர்வாசியான மிஸ்டர் ஜி. என். ஸஹஸ்ரபுத்தி என்ற ஒருவக்கீல பருத்திக்காம்பிலிருந்து காகிதம் செய்யும் தொழிலைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். பருத்திக் காம்புகளைத் துண்டுதுண்டாக வெட்டி ஓர்விதக்ஷாரம் போட்டுத் தண்ணீரில்பிசைந்து உஷ்ணமான அறையில் வேகவைத்து, பிறகு, வெந்தவுடன் காம்புகளைச் சுத்தம் செய்து, இன்னும் பல முறைகளைச்செய்து காகிதம் செய்யப்படுகிறது. எவ்விதமாவது இந்தியாவில் இச்சாமான் செய்யப்பட்டு அன்னியநாட்டை எதிர்பாராமல் இருக்கவேண்டும். இந்தியாவில் ஏராளமாகப் பருத்தி சாகுபடிசெய்யப்படுவதால், வேண்டியவளவு பருத்திக்காம்புகள் அகப்படுமென்பதற்கு ஐயமில்லை.

Commerce.

வியாபாரம்.

Hints for a Business Man.

வியாபாரி கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்கள்:—வர்த்தகம்செய்ய விரும்புகிறவர்கள், தங்களுக்கு அத்தொழிலில் நிரம்பப் பழக்கம் இருக்கிறதாவென்று கவனிக்கவேண்டும். அதற்காக ஒரு வியாபாரியிடத்தில் பழகியிருப்பது நல்லது. வியாபார விஷயங்களை அறிந்துகொள்வதற்கு அனுபவமே சிறந்தது. தங்கள் அனுபவத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளவும், விசாலப்படுத்திக்கொள்ளவும் பலபத்திரிகைகளையும் புத்தகங்களையும் படிப்பது அவசியமாகும்.

ஒருதொழிலை ஆரம்பிக்குமுன் அதைப்பற்றித் தீர்க்கமாக ஆலோசிக்கவேண்டும். வீண்மனோராஜ்யம் பண்ணுவதில் யாதுபயன்? தனது யோசனைகளை பிறர்க்குத் தெரிவித்து, அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்விரண்டிலும் எது நன்மையைப் பயக்கக்கூடியதோ, எது சாதகமானதோ அதையே நன்கு ஆலோசனைசெய்து கைப்பற்றவேண்டும். வியாபாரிகள் பலவிஷயங்களையும் கவனிக்கவேண்டியிருப்பதால், அவர்கள் அப்போதைக்கப்போது அவசியம் செய்யவேண்டியவேலைகளைக் குறித்துவைத்திருந்து அதன்படி செய்துவரவேண்டும்.

சிறுவர்கள் வர்த்தகத்தில் நுழைவதாயிருந்தால், முதலில் அவர்கள் ஒரு வியாபாரியினிடத்தில் பழகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கு வியாபாரத்திலுள்ள லாபநஷ்டங்களும், இன்னும் பலவிஷயங்களும் நன்கு புலப்படும்.

வியாபாரிகளுக்கு இன்றியமையாத குணங்கள் சில பொருந்தியிருக்கவேண்டும். அவர்கள் எப்போதும் சந்தோஷமுகத்தையுடையவர்களாகவேயிருக்கவேண்டும். தங்களிடம் வருபவர்களிடத்தில் இனிமையாயும் அவர்களுக்குத் திருப்திகரமாயும் நடந்து, அவர்களைச் சிநேகர்களாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். வியாபாரிகள் மிகுந்த பொறுமையுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டியது அவசியம். சரக்குவாங்கவருகிறவர்கள் எல்லோரும் சாந்தகுணமுள்ளவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். ஆதலால், அவர்களுக்குத் தகுந்தபடி நடந்துகொள்ளவேண்டும். வியாபாரிகள் கோபக்காரர்களாயிருந்தால், அவர்களிடம் கிராக்கிகள் வருவது கஷ்டம். வருபவர்களிடம் வேடிக்கையாகப்பேசி அவர்களை இன்புறச்செய்யும்சக்தி வியாபாரிகளுக்கு இருக்கவேண்டும். வியாபாரத்தில் லாபம்வந்தகாலத்தில் சந்தோஷப்படுவதும், நஷ்டம்வந்தகாலத்தில் அதைரியப்படுவதும் ஒருபோதும்கூடாது. இவ்விரண்டையும் சமமாகப்பாவிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் லாபம்காண ஹேதுவாகும். இப்படி இரண்டையும் சமமாகப்பாவிக்கப்போதுமான சக்தியும் மனவலிமையும் இல்லாவிட்டால், அப்படிப்பட்டவர்கள் வியாபாரம் செய்யாமல் சும்மாஇருப்பது நலம். இவ்விஷயத்தை வியாபாரிகள் ஆழ்ந்த கருத்துடன் ஆராய்ச்சிசெய்து அறியவேண்டும்.

ஒருதொழிலைச் செய்கிறவர்கள் அதிலேயே தங்கள் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தி அதை ஊர்ஜிதப்படுத்தவேண்டும். ஒன்றைச் செய்துகொண்டு பலவற்றைக் கவனிக்கமுயன்றால், ஒன்றிலும் போதுமான பயிற்சி பெற முடியாமற்போய்விடுகின்றது. மேலும், ஒருதொழிலில் நஷ்டம்வருங்காலத்தில் அதைவிட்டு வேறு தொழிலை ஆரம்பித்தால், முதலிற்செய்த தொழிலில் லாபம்வரும்சமயத்தை எதிர்பார்க்கமுடியாமற்போய்விடுகிறது. ஆதலால், ஒருதொழிலை ஆரம்பித்து அதிலேயே தம்முழுக்கவனத்தையும் செலுத்திவந்தால், கடையில் தம்மனோபீஷ்டம் நிறைவேறுவது திண்ணம்.

Trade in Japan.

ஜப்பான்தேசத்தின் வியாபாரம்:—இம்மகாயுத்தம் ஆரம்பித்தபிறகு ஜப்பான்தேசமானது தனது கைத்தொழிலையும், வியாபாரத்தையும் பலமடங்கு விருத்திசெய்துகொண்டதென்பது வெளிப்படை. நிலக்கரியிலிருந்து சில சாபவகைகள் செய்யப்படுகின்றன. இத்தொழிலானது ஜப்பான்தேசத்தில் $1\frac{1}{2}$-கோடி ரூபாய் மூலதனத்துடன் ஒருகம்பெனியால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இக்கம்பெனிக்கு ஜப்பான் கவர்ன்மெண்டார் போதுமான ஆதரவுகொடுத்திருக்கிறார்கள். இத்தொழிலில் 100-க்கு 8-வீதம் லாபம் கிடைக்காவிட்டால், அந்த நஷ்டத்தைக்கவர்ன்மெண்டாரே கட்டிக்கொடுப்பதாய் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். ஒரு டன் நிலக்கரியிலிருந்து ஒரு ராத்தல் சாயம் கிடைக்குமாம். இச்சாயமானது நூல் தோல் முதலியவைகளுக்குப் போட உதவுமாம். இந்தியாவில் ஒவ்வொருவருஷமும் சுமார் 2 கோடி டன் நிலக்கரி வெட்டி எடுக்கப்படும். இவ்விதமான முயற்சிகள் இங்கு ஒன்றையும் காணோம்.

Co-operation.

கூட்டுறவு.

Madras Provincial Co-operative conference.

மதராஸ் மாகாண ஐக்கிய நாணயகான்பரென்ஸ்:-- இந்த கான்பரென்ஸானது சென்றமாதம் 22-ம்தேதியில் சென்னைப் பச்சையப்பன்காலேஜ் மண்டபத்தில் கூடிற்று. அப்போது, கனம் மிஸ்டர். கில்மான் அக்கிராசனம் வகித்தார். வரவேற்புக் கமிடியின் சேர்மெனை மிஸ்டர். கே. பி. ராமநாதன், கான்பரென்ஸ் பிரதிநிதிகளை வரவேற்று உபசரித்துப் பின்வருமாறு பேசினார்:

"ஐக்கிய நாணயச்சங்கங்களின் முற்போக்குக்காக உழைத்து வந்தவர்களில் சிலர் காலமாய்விட்டபடியால், அது நம்முடைய முயற்சிக்கு ஒருபெரிய நஷ்டமேயாகும். இவ்வருஷம் கூட்டுறவுமுயற்சிச்சங்கங்கள் 250க்குமேல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும், நாளுக்குநாள் அதிகமெம்பர்கள்சேர்ந்துவருகிறார்களென்றும், அதில் மூலதனம் 100-க்கு 20-வீதம் உயர்ந்திருக்கிறதென்றும் கோவாபரேடிவ் ரெஜிஸ்ட்ரார் கூறுகிறார். ஆதலால், இச்சங்கங்களின் மெம்பர்கள் பெருளாதார விஷயத்திலும் மற்றும் பலதுறைகளிலும் அபிவிருத்தியடைந்து வருகிறார்களென்பதற்கு ஐயமில்லை.

"கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் பலவிசேஷ நன்மைகளைப் பயக்கக்கூடிய சாதனங்களாயிருக்கின்றன. இச்சங்கங்களை மேன்மேலும் விருத்திபெறும்படி செய்ய நாமெல்லோரும் முயலவேண்டும். மாகாணப்பாங்குகள் ஏற்படுத்துவதைப்பற்றியும், கூட்டுறவுமுயற்சிச் சங்கங்களின் மேற்பார்வைபார்க்கும் விஷயத்தைப்பற்றியும் ஆலோசனைசெய்து தீர்மானிக்கவேண்டியிருக்கின்றது. கூட்டுறவுச்சங்கங்களின் பல விசேஷ நன்மைகளைப்பற்றிய விஷயங்களை ஜனங்களுக்குள் பரவச்செய்யவேண்டும். இதற்காக 'கோவாபரேடிவ்புல்லடின்' என்ற ஒருபத்திரிகை இருக்கிறது. அது நான்குமாதத்திற்கு ஒருதடவை வெளிவருகிறது. அதைக்கூடியசீக்கிரத்தில் மாதத்திற்கு ஒருமுறை வெளிவர முயற்சிசெய்யவேண்டும். இப்படிச்செய்தால், இச்சங்கங்களின் நன்முயற்சி நாடெங்கும் பரவி மிகுந்த அபிவிருத்தி ஏற்படும்." பிறகு பம்பாய் ராஜதானியில் இச்சங்கங்களின் அபிவிருத்தியைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள்பேசியபின் அக்கிராசனாதிபதியான மிஸ்டர். கில்மான் பேசியதன்முக்கிய சாராம்சம் வருமாறு:—

ஐக்கிய நாணயச்சங்கங்களின் அபிவிருத்தி சென்ற ஆறு வருஷங்களாகத் திருப்திகரமாகவே யிருக்கிறது. 1910-11-ம்வருஷத்தில் 44,000 மெம்பர்களுடன் 596 சங்கங்கள் இருந்தன. ஆனால், 1915-16-ம் வருஷத்தில் 136,000 மெம்பர்களுடன் 1,800 சங்கங்களுக்கு அதிகப்பட்டன. இவைகளால் கையாளப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 24 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 45 லட்சத்துக்கு அதிகப்பட்டது. இதனால், ஜனங்கள் ஐக்கியச்சங்கங்களின் அவசியத்தை எவ்வாறு உணருகிறார்கள் என்பது விளங்கும்.

கவர்ன்மெண்டு சிப்பந்திகளைப் பிரதம சங்கங்களின் மேற்பார்வையைப் பார்க்கவிடக்கூடாது. இதைப் பொது ஜனங்களே பார்த்துவரவேண்டும். சங்கங்களைச் சோதனைசெய்ய இன்னும்பல யூனியன்கள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். இந்த யூனியன்கள் தங்கள் கடமைகளை பக்ஷபாதமன்றி நடத்திவரவேண்டும்.

இம்மாகாணத்தில் கடன் கொடுத்து வாங்கும் சங்கங்களே அதிகமிருக்கின்றன. ஆனால் வியவசாய சம்பந்தமாய், அதாவது: வியவசாயப்பொருள்களை வாங்கவும், விற்கவும், விதைகளை வாங்கி வியவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவும். கால்நடைகளை இன்ஷியூரென்ஸ் செய்யவும் ஆகிய பல விஷயங்களைக் கவனிக்க ஐக்கியச் சங்கங்கள் ஏராளமாக இல்லை.

இவ்வாறு அக்கிராசனாதிபதி பேசிவிட்டு, இந்த யுத்தம் முடிந்த பிறகு இந்தியாவின் வியவசாயப் பொருள்களுக்கு மிகுந்த கிராக்கியிருக்குமென்றும், ஆகையால் வியவசாய சம்பந்தமாய் உழைக்க ஐக்கியச்சங்கங்கள் முற்படவேண்டுமென்றும் கூறித் தமது பிரசங்கத்தை முடித்தார்.

Supply of Agricultural Implements.

வியவசாயக் கருவிகளை ஸப்ளை செய்தல்:— மேனாடுகளில் விசேஷமாய் இங்கிலாந்திலும் அயர்லாந்திலும் வியவசாய சம்பந்தமாகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பல இருக்கின்றன. இச்சங்கங்கள் தங்கள் மெம்பர்களின் உபயோகத்துக்காக வியவசாயக்கருவிகளை வாங்கி வாடகைக்குக் கொடுக்கின்றன. வாடகை விகிதமானது அதிக லாபம் தரக்கூடியதாகவேயிருக்கும். இப்படி வாடகைக்கு விடுவதனால் கொஞ்சகாலத்திற்குள் வியவசாயக்கருவிகளுக்குப் போட்ட பணம் வந்து விடுகிறது. அவ்வப்போது கிடைக்கும் லாபப்பணத்தைச் சேர்த்து இன்னும் புதிய கருவிகளை வாங்குவார்கள். இவ்வாறு கொஞ்சகாலத்திற்கு வேலை செய்துவந்தால் சங்கத்துக்கு ஏராளமாக வியவசாயக் கருவிகள் சேர்ந்துவிடுகின்றன. வியவசாயிகளும் அவ்வப்போது கிடைக்கும் நூதனகருவிகளைக் கொண்டு தங்கள் நிலங்களைப் பயிர் செய்து மிக்க லாபத்தையடைய ஹேதுவாகிறது. வியவசாய தேசமாகிய இந்தியாவிலும் இவ்வித முறைகளை எல்லாவிடங்களிலும் அநுஷ்டிப்பது அவசியமாகும்.

Sanitation and Medicine.

சுகாதாரமும், வைத்தியமும்.

Neuralgia.

ஒற்றைத் தலைவலி :—ஒரு வைத்தியர், தாம் ஒற்றைத் தலைவலிக்குச் செய்த சிகித்ஸையை, 'வைத்திய கலா நிதியில்' பின் வருமாறு எழுதுகிறார்:—

இந்த வியாதிஸ்தர் பல ஆஸ்பத்திரிகளிலும் நாட்டு வைத்தியர்களிடத்திலும் சிகித்ஸைசெய்து கொண்டு பலனில்லாமற்போகவே, கடைசியில் என்னிடம் வந்தார். முன்னால் நான் அவரைப் பார்த்திருக்கும்போது இருந்த தேகதார்ட்யம் பெரும்பாலும் குன்றிப்போய் மிகவும் இளைத்திருந்தார். அவருடைய முகம் ஏங்கி விசாரமுற்றிருந்தது. கண்கள் பாழிபோல் ஆழ்ந்துவிட்டன. உதடுகறுத்து முகம் வெளிறி, நாக்கு வெளுத்துத் தடித்திருந்தது. ஆகாரத்தில் வெறுப்பு விசேஷித்திருந்தது. இத்துர்க்குணங்கள் யாவும் பொறுக்க முடியாமல், தமக்குண்டாயிருக்கும் தலைவலியினாலேயே என்று அவர் சொன்னார். தலைச்சுற்றலும் மயக்கமும் சில சமயம் உண்டாவதுண்டு. சிலநாள் மிகவும் கறுத்துத்திரிபோலவும் சிலநாள் குழம்பாகவும், சிலசமயம் தண்ணீரும் சக்கையுமாகவும் மலம் வெளியாவது வழக்கம் என்று சொன்னார். இவைகளையெல்லாம் நான் கருத்துடன் கவனித்தேன். இவர்க்குத் தலைவலி ஒன்று முக்கியமான வியாதியாகக் குறிப்பிடக்கூடிய நிலைமையில் உண்டாயிருந்தபோதிலும், முற்கூறிய மற்றகுறிகளில் தலைவலியும் ஒருகுறியாக இருக்கவேண்டுமென்றும், இவற்றிற்கெல்லாம் ஆதாரமாக வியாதியொன்று பிரத்தியேகமாயிருக்கவேண்டுமென்றும் யோசித்து, எனக்குள் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்தேன். பிறகு முதல்நாள் அடியில் குறிப்பிடப்படும் ஔஷதத்தைக் கொடுத்தேன்.

வாய்விடங்க சூர்ணம்	குன்றுமணி எடை	10.
குராஸானி ஓமம்	ஷை	10.
பலாசவித்துச்சூர்ணம்	ஷை	5.
பூரபஸ்மம்	அரைக்கால் நெல் எடை.	

இவற்றைக் கலந்து, வேளை ஒன்றுக்கு இதே அளவாக மூன்றுவேளை உட்கொள்ளச் செய்தேன். மறுநாள் தங்களுடைய சார்ங்கதரசம்ஹிதையில் கூறப்பட்டுள்ள அபயாமோதகம் என்னும் ஔஷதத்தை விரேசனத்திற்குக்கொடுத்தேன். ஏழெட்டுத்தடவை வெகு நன்றாகப் பேதியாய்விட்டது. ஒவ்வொரு விரேசனத்தோடும் இரண்டு மூன்று பூச்சிகள் வீதம் 17 அல்லது 18 பூச்சிகள் வயிற்றிலிருந்து விழுந்தனவென்றும், அப்பிணியாளி மிகவும் களைத்துப்போய்ப் பேசவும் முடியாமல் விழுந்திருக்கின்றார் என்றும், பேதியை நிறுத்தி அவரைக் களைதீரச் செய்யவேண்டுமென்றும் ஒரு ஆள் என்னிடம் ஓடிவந்து சொன்னான். பிறகு அப்பிணியாளியிருக்குமிடஞ் சென்று, அவரைப் பார்வையிட்டதில் அவ்வளவு பூச்சிகளும் பதனழிந்த மலங்களும் அதிகமாய் வெளியானதால், அவர்க்கு மயக்கமுண்டாயிருப்பதாகவும், வேறுவிதத்தில் கெடுதலான குறி ஒன்றுமில்லையென்பதாகவும் உணர்ந்து, அன்னத்தைக் கொஞ்சம் மோரில் கரைத்து மெதுவாக உட்கொள்ளச்செய்தேன். பிறகு உடம்பிலும் நெற்றியிலும் வெந்நீரைத் தெளித்துக் கழுவவும்சொன்னேன். பிணியாளி களைதீர்ந்து கண்விழித்துப் பார்த்தார். பிறகு, சற்றுநேரத்திற்கெல்லாம் எழுந்துட்கார்ந்தார். இதற்கு மறுநாள்முதற்கொண்டு அவர்க்குத் தலைவலி பெரும்பாலும் குறைந்துவிட்டது. மறுபடியும் இரண்டுநாள் கழித்து முன்கொடுத்த ஔஷதங்களையே பாதியளவில் கொடுத்து விரேசநத்திற்கும் கொடுத்தேன். மறுபடி 6 பூச்சிகள் வெளியாய்விட்டன. அவருக்குப் பலம் நன்றாக உண்டாவதற்காக இப்பொழுது கூஷ்மாண்ட லேகியம் கொடுத்துவருகிறேன். தலைவலி முற்றிலும் நீங்கி, முன்னிருந்த எல்லாவித துர்க்குணங்களும் மறைந்து, அன்னத்தில் விருப்பமும், வேலைசெய்வதில் உத்ஸாஹமும் உண்டாய் அவர் மிகவும் சௌக்கியமான நிலைமையில் இருந்துவருகிறார்.

Water.

தண்ணீர்:—தண்ணீரானது மனிதர்களுக்கு இன்றியமையாதது. அது ஆகாயத்தினின்று வரும்பொழுது அசுத்தமான தூசி முதலியவற்றால் கெட்டுப்போகின்றது. ஆதலால்,மழைத்தண்ணீரை அப்படியேபருகுவது உசிதமன்று. ஆழமாக வெட்டப்பட்ட கிணற்றுநீரைப் குடிப்பது நல்லது. கிணற்றுக்கருகில் மரங்களாவது மாட்டுத்தொழுவங்களாவது அல்லது சாக்கடையாவது இருந்தால், அத்தகையகிணற்றுநீரை ஒருபோதும் சாப்பிடக்கூடாது. ஆற்றுநீரைக் காய்ச்சிச் சாப்பிடவேண்டும். ஏனெனில், அதில் மீன்பிடிப்பதாலும், ஆடுமாடுகளைக் குளிப்பாட்டுவதாலும் இன்னும் பல விஷயங்களாலும் அசுத்தமாய் விடுகின்றது. குழாய்த் தண்ணீர் பானத்திற்கு நல்லது. தண்ணீர் அசுத்தப்பட்டால் அதில் காலராகிருமிகள் சேருகின்றன. ஆதலால், குடிக்கும் ஜலத்தை எப்போதும் காய்ச்சியே குடிக்கவேண்டும் இவ்வாறு தண்ணீரைப்பற்றி கனம் டாக்டர் சுப்பையா எம். டி. திருக்காட்டுப்பள்ளியில் உபந்யஸித்தார்.

General Notes.

பொதுக் குறிப்புக்கள்.

Ladies' Column.

பெண்கள் பத்தி.

Hints on Rearing Children.

குழந்தைகளை வளர்ப்பதில் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்கள்:—குழந்தைகளுக்குத் தாய்பால்தான் மிகவும்சிறந்தத. தாய் தன் குழந்தைக்குப் பால் கொடுப்பதனால் குழந்தை சௌக்கியமடைவதோடு அவள்தேகமும் வியாதியற்றிருக்கின்றது. குழந்தைகளுக்குத் தாய்பால் ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டால், தாய் சாப்பிடும் ஆகாராதிப் பொருள்களில் ஏதாவது தப்பு இருக்கவேண்டுமென்று அறியவேண்டும். ஆதலால், தாய்மார்கள் ஆகாராதிவிஷயங்களில் வெகு ஜாக்கிரதையாயிருந்து, குழந்தைக்குத் தன்பாலையே புகட்டவேண்டும் குழந்தையினுடைய ஆகாரத்துக்கு ஓர்திட்டம் இருக்கவேண்டும். அது அழும்போதெல்லாம் பால் புகட்டுவதுகூடாது.

குழந்தைபிறந்து இரண்டு மாதங்கள்வரையில் பகலில் இரண்டு மணிக்கு ஒருதடவையிலும், இரவில் நான்கு மணிக்கு ஒருதடவையிலும் ஆகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். பிறகு, மூன்றுமாதங்களுக்கப்பால் பகலில் மூன்றுமணிக்கு ஒருதடவை ஆகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

தாயானவள் பிரஸவித்த நாலைந்து மாதங்கள் வரையில் தன்தேகத்தைச் சிரமப்படுத்திக்கொள்ளாமலிருக்கவேண்டும். தகுந்தபடி புஷ்டி கொடுக்கக்கூடிய ஆகாரங்களைப்புசிக்கவேண்டும். குழந்தைக்குத் தாய்பால்தான் ஒன்பதுமாதங்கள்வரை கொடுக்கப்பட்டுவரவேண்டும். அப்படித் தாய்பால் இல்லாவிட்டால், நல்ல பசுவின் பாலைக் கொடுக்கலாம். அப்பாலானது வியாதியில்லாத மாடுகளினின்று கறக்கப்படுகிறதாவென்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். குழந்தைகள் தாகத்தினால் அழுதால், நன்றாய்க் கொதித்த வெந்நீரைஆற்றி வேண்டிய அளவு கொடுக்கலாம். குழந்தைகளுக்கு எம்மருந்துகளைக் கொடுக்க வெண்ணினாலும் வைத்தியர்களுடைய அநுமதியின்றி ஒன்றும் செய்யக்கூடாது.

குழந்தைகளின் உடம்பு எப்போதும் சூடாகவேயிருத்தல் அவசியம். அதற்காக, கம்பளித்துணிமுதலியவற்றால் சொக்காய்தைத்து அவைகளைப் போட்டுவைக்கவேண்டும்.

நல்ல காற்றோட்டமுண்டாவதற்கு, படுக்கையறையில் ஜன்னல்கதவுகளைத் திறந்தேவைத்திருக்கவேண்டும். குழந்தைகளை அதிகமாக இரவில் வெளியே கொண்டு போகக்கூடாது.

Boys' Column.

சிறுவர் பத்தி.

Good Advice.

நற்போதனை:—"கீழோராயினும் தாழவுரை" என்பதை நீ சிந்தித்து மனதில் வை. எவரிடமும் அமைதியாயிருப்பதனால் அபகீர்த்திவராது. அது உன்னை மேன்மைப்படுத்தும். உன் பெற்றோர்களை மேன்மைப்படுத்தும். உனது குலத்தைமேன்மைப்படுத்தும்.

பிறருடைய குற்றங்களைப் பாராட்டிப் பேசுவதனால் உனக்கு லாபமென்றுமில்லை; அபகீர்த்தியைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகிறாய். அது உன் அபிவிருத்திக்குப் பெரியதடையா யிருக்குமென்பதை நீ அறி.

உன்னுடைய சிநேகிதனைக்கொண்டு உன்னுடைய குணங்களை அறியலாம். ஆதலால், நீ நற்குணமுள்ள சிநேகிதனையே தேடு.

அருள் என்பதை நீ சிந்தனைசெய். இரக்கமில்லாதவர்கள் எவ்வளவு மேன்மையானகுலத்தில் உதித்திருந்தாலும் அவர்கள் கீழ்மக்களாகவே கருதப்படுவார்.

நீ உன்னைப்பற்றி அதிகமாய் நினைத்துக்கொள்வாயானால், அது உனது அபிவிருத்தியைத் தடைசெய்யும். அதிவிஷயத்தில் நீ ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும்.

Wooden Horse.

மரக்குதிரை:—சிறியோர் பெரியோர் யாவரும் வேடிக்கையாக ஏறிச்செல்லக்கூடிய ஒருமரக்குதிரை அமெரிக்காவில் செய்யப்பட்டு உபயோகத்திலிருந்து வருகிறது. இக்குதிரையின் கால்கள் முன்னும் பின்னும் போகத்தக்கவிதமாய் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. குதிரையின் மேற்பக்கத்திலுள்ள ஒரு பிடியைத்திருப்புவதால், அதன் கால்கள் ஒன்வொன்றாய் எழும்பி முன்னே போகின்றன; இதனால் குதிரை செல்லுகின்றது. இன்னும் வேறுவிதமாய்த் திருப்புவதனால், குதிரை பின்னேபோகவும், தலையசைக்கவும் கூடியதாயிருக்கின்றது. இக்குதிரையின்மேல் பெரியவர்களும் ஏறலாம். விடுமுறை நாட்களில் பலர் இதை வேடிக்கையாக உபயோகிக்கிறார்கள்.

Curiosities.

வேடிக்கைகள்.

Patriotism.

தேசாபிமானம்:—லண்டன் நகரில் ஆஸ்பத்திரியின் டாக்டர் ஒருவருக்கு அப்பட்டணத்திலிருந்து ஒருசிறுமி பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறாளென்று ஒரு பத்திரிகை கூறுகிறது:—

யுத்தத்தில் காயம்பட்ட வீரர்களின் காயத்திற்கு மனிதர்களின் தோல்கள் தேவையென்றும், அவைகளைக்கொண்டு அக்காயங்கள் சொஸ்தம் செய்யப்படுகின்றனவென்றும் தெரிகிறது. தேசக்ஷேமத்தையொட்டி என்னுடைய தேகத்தை நான் ஒரு பொருட்டா எண்ணாமல் அத்தோல்கொடுக்கும் விஷயத்தில் என் தேகத்தை அர்ப்பணம்செய்கிறேன். நான் நல்லசித்தத்துடன்தான் இக்கடிதத்தைத் தங்களுக்கு எழுதுகிறேன். என்னுடைய சகோதரர்கள் அறுவர் யுத்தமுனையிலிருக்கின்றார்கள். அவர்களாலான சகாயத்தை அவர்கள் யுத்தமுனையிலிருந்துகொண்டு செய்துவருகிறார்கள். நான் மேற்கூறியவழியிலாவது என்னுடைய தேசத்திற்கு உதவிசெய்யலாமென்று எண்ணியிருக்கிறேன். ஆதலால், அம்மாதிரி உதவுவதற்கு என்னை எப்போது வரவேண்டுமென்று எழுதுகிறீர்களோ அப்போதுவரச் சித்தமாயிருக்கிறேன்.

Curious Stones.

விநோதமான கற்கள்:—பாலக்காடு தாலூக்காவைச் சேர்ந்த மான்ஹலூர் என்னுமிடத்தில் ஓர்வித விநோதக்கற்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவாம். அவற்றைப் பரிசோதிக்குமிடத்து, முற்காலத்தில் சில சவக்குழிகளில்கிடக்கும் ஓர்வகை மணிகள்போலக் காணப்பட்டனவாம். அவற்றின் குணங்களில் ஒன்று: ஒரு கல்லை ஒருதுணியில் மூடி நெருப்பில்போட்டால் அத்துணி தீப்பிடிப்பதில்லையாம். அவைகளின் மாதிரிகள் சென்னை கவர்ன்மெண்டு பொருட்காட்சிச் சாலைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றனவென்று 'வைசிய மித்திரன்' எழுதியிருக்கிறது.

பிரபஞ்சமித்திரன் :—(ஜனோபகாரி) இப்பத்திரிகையில் கைத்தொழில், வியாபாரம், ராஜாங்கம் முதலிய விஷயங்களைப்பற்றியும், சிறுவர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் பயன்படும்படியான அநேக அரிய விஷயங்களைப் பற்றியும், பலவியாசங்கள் எளிய நடையில் எழுதப்பட்டு வெளிவருகின்றன. இது ஒரு புதற்றனமான மாதப் பத்திரிகையேயாகும்.

நாநாவிதக் குறிப்புக்கள்.

Miscellaneous Notes.

In the Place of coal.

நிலக்கரிக்குப் பதிலாக:—ஸ்வீடன்தேசத்தில் ஒரு எஞ்சினியர் நிலக்கரிக்குப்பதிலாக ஒரு மாற்றுப் பொருளைக் கண்டுபிடித்திருப்பதாகத்தெரிகிறது. அங்குக் காகிதச்சாலைகள் அநேகம் இருக்கின்றன. காகிதங்கள் கந்தகத்தைக்கொண்டும் மரக்கட்டைகளைக்கொண்டும் தயாரிக்கப்படுகின்றன. மரக்கட்டையில் பாதிதான் காகிதம் செய்ய உபயோகப்படுகின்றது. மீதியானவை வீணாய்ப் போகின்றன. இப்படி வீணாய்ப்போகும் மரத்திலிருந்து ஒருவிதப் பொடியைத் தயாரிக்கும் முறையை மிஸ்டர் ஸ்டிரிலெனர்டு கண்டுபிடித்திருக்கிறார். அப்பொடியானது எரியும் குணத்தில் சிறந்த நிலக்கரிக்குச் சமானமாயிருக்கின்றதாம். இத்தொழிலை ஆரம்பித்துச் செய்வதற்காக நார்வேதேசத்தில் 85 லக்ஷம் பவுன் முலதனத்துடன் ஒரு கம்பெனி எற்பட்டிருக்கின்றது. அங்கு நிலக்கரி வெளிதேசங்களிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்ததால், இத்தொழில் நன்றாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுப் போகும்விஷத்தில் அன்னிய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகும் நிலக்கரியில் 100-க்கு 30 பாகம் குறைந்து போகுமென்று தெரிகிறது.

Physical Training.

தேகப்பயிற்சி:—இந்தியாதேசத்தில் மாணவர்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் கல்வியைமட்டும் வெகு ஜாக்கிரதையுடன் கவனித்துவருகிறார்களேயொழிய, தேகாப்பியாசக்கல்வியை ஒருபோதும் கவனிப்பதில்லை. இதனால் இவர்கள் எப்போதும் துர்ப்பலமுள்ளவர்களாயும், அடிக்கடி பலவியாதிகளால் பீடிக்கப்படுகிறவர்களாயும், இருக்கிறார்கள். ஆனால், அமெரிக்கா தேசத்திலோ பிள்ளைகள் தங்கள் கல்வியை வெகு ஜாக்கிரதையோடு கவனிப்பதுடன், தேகப்பயிற்சியையும் கைவிடாமல் அப்பியசித்து வருகின்றார்கள். இதனால்அவர்களுடைய தேகசௌக்கியம் குன்றாமலிருந்து, கல்விப்பயிற்சிக்கு மிகுந்த ஆதரவாயிருக்கின்றது. இவ்விஷயத்தை இந்திய வாலிபர்கள் சிரத்தையுடன் கவனிப்பார்களாக. இவ்வாறு சென்னைத் துரைத்தனத்தாருக்குத் தேகாப்பியாசக் கல்வியில் ஆலோசனை சொல்லும் டைரெக்டர் ஒரு சமயம் சொன்னார்.